HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní obětí a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 29. | Sobota (Saturday) 16. července (July) 1977 | Cena 25 centů

Tento pozdrav ze slunné Itálie nám poslalo několik neznámých návštěvníků z Československa jen proto, že se dověděli naši adresu z Hlasu Národa, který se jim dostal v Německu po prvé do rukou a o němž nám napsali, že se jim líbí a že z něho "jasně pochopili" rozdílné zájmy našich různých starokrajanských a exilních generací. — Máme též vyřídit jejich srdečné pozdravy z krásné rodné vlasti všem našim čtenářům, a tak Vám je, milí čtenáři vyřizujeme otištěním došlého pohledu. — Fotografie zachycuje starou a slavnou strořímskou Appiovu silnici, vystavěnou už r. 312 př. Kr. Původně byla 540 km dlouhá, 8 m široká a v římském impériu byla asi nejkrásnější a nejdůležitější silnicí, vedoucí až na jih do Brundisia. Podél celé cesty byly chodníky s odpočívadly, milníky, patníky — a také četné hroby poutníků — (později i umučených křesťanů). Tož — jsme velmi dobře pochopili i symbolismus, který se snažili naši neznámí krajané vyjádřit, když nám na prázdninový pohled připsali: "Ještě starší a delší než tato stará silnice je lidské úsilí o svobodu."

ENGLISH SECTION INSIDE

Svatý Otec Pavel VI. přátelsky vítá k soukromé rozmluvě chicagského arcibiskupa Jana kardinála Cody, který přiletěl s poutníky do Říma na kanonisaci Bl. Jana Nepomuka Neumanna 18. června 1977. — Kardinál Cody a pražský kardinál František Tomášek byli mezi deseti církevními hodnostáři, kteří v neděli 19. června na Svatopetrském náměstí koncelebrovali se Svatým Otcem slavnou kanonisační mši svatou. — Dne 26. června 1967 — tedy před deseti lety — byl arcibiskup John Cody v Římě povýšen do koleje kardinálů. Tohoto výročí bylo vzpomenuto jak v Římě, tak po jeho návratu do Chicaga.

Text "Memoranda" čs. řeholníků a řeholnic, jehož obsah je právnicky velmi suchý, přineseme v celém znění v příštím čísle.

Charta 77 a zrušené řeholní řády v Československu

V komunistickém Československu se už dnes sice nekonají zastrašovací lživé soudní procesy s řeholníky a církevními představenými, jako tomu bylo v padesátých letech — (sami komunisté tomu dnes říkají "deformace minulosti") — ale celý civilizovaný svět ví, jak jsou dosud vedoucí věřící lidé pro svou víru sociálně diskriminováni. Snad nejkřiklavější obětí sociální diskriminace čs. komunistů zůstávají dnes v Československu řeholní sestry a členové mužských řádů, jimž je odpíráno základní právo svobodně se rozhodnout pro způsob života žít v řeholní komunitě.

Proto se tentokrát ozývají naše ctihodné sestřičky, které pečlivě a s láskou vykonávají ty nejhorší služby u mrzáčků, zaostalých dětí a přestárlých lidí, jimž lajské ošetřovatelky sloužit nechtějí. Charta 77 jim dala odvahu a hlásí se o své právo žít společným řeholním životem a vychovávat si mladý dorost. Když to mohl pochopit a dovolit polský komunistický režim, jugoslávský Tito a nyní i mad'arský Kadár, proč by to nemohlo být dovoleno v Československu?

Společně s řeholníky napsali tedy dopis biskupům a správcům diecésí v Československu a připojili k tomu i pečlivý právní rozbor celé jejich neutěšené situace.

Nevolají po žádné mstě ani nežádají náhrady za utrpěné nespravedlivosti režimu, ale hlásí se o své právo.

Zde přinášíme našim čtenářům oba texty.

* * *

Nejdůstojnější Otče biskupe (ordináři)!

Obracíme se na Vás v tíživé situaci, kterou dobře znáte, a chceme ji jasněji osvětlit. Důvěru nám dává i Vaše prohlášení v tisku, televisi i radiu, otištěné 23. 1. t.r. v Katolických novinách; že jste si vědomi své stavovské i osobní zodpovědnosti před Bohem i před lidmi, a že, pokud jde o prostor náboženského života pro naše věřící, jste oprávněni jen Vy vyjadřovat stanovisko církve.

Roku 1950 bylo na území naší republiky celkem 12.570 řeholních osob. Z toho 1.910 řeholníků a 10.660 řeholnic. V tom roce došlo k vyvezení řeholních osob z jejich řeholních domů. Většina řeholních sester musila začít pracovat v jiných ústavech nebo v továrnách. Menší části řeholníků byla dána možnost uplatnit se v diecésní správě, ostatní se museli pracovně začlenit do civilního života.

Problematika našeho řeholního života byla projednávána na konferenci Ordinářů v Litoměřicích dne 3. 2. 1972. Z této konference vyšel dokument, schválený Ordináři, a adresovaný Ministerstvu kultury. Od té doby uplynulo již pět let, naše situace se zhoršila, mimo diskriminaci i tím, že od té doby zemřelo opět na tisíc řeholních osob.

Jistě máte i Vy tíživé starosti, ale další mlčení k dnešnímu stavu by znamenalo souhlas k faktické likvidaci řeholního stavu u nás.

Jsme integrální částí církve, část našich kněží pracuje ve vašich diecézích a naše řeholní sestry vedle své práce v ústavech Vám všemožně pomáhají. Nedivte se proto, že se s důvěrou obracíme na Vás a čekáme od Vás účinnou pomoc.

Dnes nám už nejde o minulost, ale především o dnešek a zítřek. Řeholní povolání je charisma, milost Boží. Stavět se proti Božím plánům a mařit nabízená charismata se neslučuje ani s Vaším kněžským svědomím, ani s Vaší odpovědností.

Žádáme-li Vás o pomoc, prohlašujeme, že nám nejde o vrácení řeholního majetku, ale o zajištění práva na řeholní život a možnost řeholně žít v naší socialistické společnosti. Dnešní stav řeholního života u nás — jak odůvodňujeme v přiloženém memorandu — se neopírá o platný právní řád. Vyhovění naší žádosti by nepotřebovalo žádnou zákonnou úpravu, při tom by zčásti odstranilo dosavadní diskriminaci. Důkazem toho, že problematiku řeholního života je možno spravedlivě a humánně řešit, dosvědčuje situace v jiných socialistických státech (Polska, Mad'arska, Jugoslávie).

Připomínáme, že povolení řeholního dorostu by negativně neovlivnilo situaci pracovních sil u nás, protože členové řeholí by dále pracovali ve svých povoláních s vědomím, že mohli Bohem dané charisma realizovat.

Prosíme o písemnou zprávu o vyřízení naší žádosti.

Bohu, Církvi, národu, vám i vlasti věrní řeholníci a řeholnice

Sloupek informací

O SOVĚTSKÝCH INTRIKÁCH VE VÝCHODNÍ AFRICE, Z JIŽNÍ AMERIKY A ZNOVU O "ULOUPENÝCH" ČESKÝCH DĚTECH

Ze tří států, které ovládají východní cíp Afriky — Súdán, Etiopie a Somálsko — se Sovětům dlouhé roky nejlépe dařilo v Somálsku, kde si směli budovat vojenské základny prakticky podle libosti. V posledních měsících si však Somálce poněkud rozkmotřili politickou a vojenskou podporou tradičního nepřítele — souseda, totiž Etiopie, jejíž nejčerstvější krvavě "revoluční" režim se v Moskvě překládá slovem "pokrok". Sověti si v této situaci, choulostivé pro jejich politické cíle ve východní Africe, věděli samozřejmě rady: pomohli zatáhnout do hry třetího, pro-západní Súdán.

V komunistických novinách se najednou začalo mluvit o "imperialistických intrikách proti Etiopii", především pak o "súdánském vměšování do vnitřních záležitostí Etiopie". "Útokům band eritrejských separatistů napomáhají pravidelné jednotky súdánské armády," přizvukovalo se v Addis Abebě s dodatkem, že se "hromadí signály příprav hlavního úderu za odštěpení Eritreje od Etiopie". Tak se psalo již v dubnu tohoto roku.

Začátkem června pak například i pražský komunistický tisk s gustem citoval z prohlášení prý mluvčího etiopského ministerstva informací, že "Súdán využívá pro své zločinné cíle etiopské vnitřní reakce, která je proti stanovenému kursu socialistické orientace". Súdán údajně s finanční pomocí Saúdské Arábie usiluje o rozdělení Etiopie, říkala tato informace. A další, datovaná o dva dny později — dne 3. června — citovala z "přiznání", které prý učinil súdánský prezident Džafar Nimajrí v interview s bejrútským týdeníkem As-Sajjád: "Uvedl, že Súdán je s Etiopií prakticky ve válečném stavu."

A na konci června se v pramenech poplatných Sovětům mluvilo o "zatýkání komunistů v Súdánu", o údajné čínské dodávce zbraní této zemi — a na druhé straně o "Etiopii, která se nedá zastrašit", kde "revoluce mobilizuje síly".

Zpráva z Osla z 30. června — podle Čs. tiskové kanceláře: "Súdánské jednotky pronikly do Etiopie a obsadily město Beica asi 450 kilometrů západně od Addis Abeby. Oznámilo to norské ministerstvo zahraničí, jemuž tuto skutečnost sdělili norští misionáři, kteří pracují v Beice."

Sověti předvedli představitelům vládnoucí "Somálské socialistické revoluční strany", že jejich podpora dědičně nepřátelské Etiopie je vlastně "proti-imperialistickým" bojem. A vůbec bych nevylučoval, že jim mezi čtyřma očima slíbili, že z té Etiopie dostanou později území, na něž si Somálsko od dávna činí nároky. Možná je uklidnili — ale možné je taky, že nepřesvědčili.

Co se nyní děje ve východním cípu Afriky, není světu nebezpečný konflikt, ale spíše zkouška politické taktiky Sovětů v dosud neprozkoumaném prostoru. Již dnes je ovšem tvrdě pravdivé, že stojí — v Etiopii především — mnoho, přemnoho lidských životů. Lenin ovšem říkával, "když se kácí les, padají třísky". Třísky?

□

NOVINKY Z JIŽNÍ AMERIKY

Musím předeslat, že se na ty "novinky" dívám především z hlediska komunistického zpravodajství o jižní části našeho kontinentu, obohaceného však hned v příštím odstavci informacemi západoněmeckého tisku. — Celkově se dá říci, že zájem komunistické propagandy o Chile po výměně generálního tajemníka tamní komunistické strany Luíse Corvalána za sovětského "disidenta" Bukovského (H.N. 8. ledna 77) upadá a soustřeďuje se nyní na Uruguay, Argentinu a Peru.

Nejprve tedy o Chile. — V sobotu 18. června došlo v pohraniční stanici Herleshausen — mezi Německou Spolkovou republikou a (komunistickou) Německou demokratickou republikou k další události, odehrávající se jaksi v závětří "vysoké" politiky. Bývalý komunistický senátor Jorge Montes z Chile — podle chilských tvrzení "poslední politický vězeň" — směl vstoupit do bolševického světa výměnou za 11 Němců, držených ve východoněmeckých věznicích. Jedním z těch jedenácti byl například Friedrich Weihe, dnes 73letý, kterého východoněmečtí komunisté unesli ze Západního Berlína v září 1957, aby ho pak jako "amerického špióna" odsoudili na doživotí. Dějí se to věci pod naším sluncem . . .

Nyní se zdá být na řadě další komunistická kampaň, zacílená tentokráte do Uruguaye. Titulky příslušných článků znějí například takto: "Uruguayská diktatura mučí nejlepší představitele lidu — Zachránit život Jaimeho Péreze." Soudruh Pérez býval poslancem za levicovou koalici zvanou "Široká fronta" a zároveň tajemníkem ústředního výboru komunistické strany Uruguaye. Vzhledem k tomu, že v kriminálech moskevského podhradí je, jsou v "Gulagu" tisícovky politických vězňů — i Jaime Pérez se může hravě dostat na svobodu nějakou tou výměnou. A s ním i těch údajných 1342 politicky pronásledovaných, koncentrovaných prý v táborech v "Libertad" a Puenta Rieles. —

Pokud jde o Argentinu, píší moskevští komunisté o "ofenzívě reakčních sil", která je v jejich rozborech situace samozřejmě zaměřená na "útoky proti komunistům". Řekněme si především, že KS Argentiny je i za podmínek "ultrapravicového režimu" (— citát z komunistických novin —) považována za legální. (Pozn. J.N.: Dovolili by něco takového komunistické režimy ve střední a východní Evropě?) Cítí se však ohrožena: "Reakce chce dosáhnout toho, aby Komunistická strana Argentiny byla ztotožněna s různými ozbrojenými organizacemi, které působí v zemi, což by se mělo stát záminkou k jejímu zákazu. To by samozřejmě mělo vést ke zvratu v celkovém politickém vývoji . . ." Citoval jsem ze studie argentinského komunisty Jaime Zurlattiho. Říká nám v závěru, že jeho strana je ochotná podporovat "politiku dialogu, prosazovanou prezidentem generálem J. R. Videlou". — Této skutečnosti — domnívám se — by měla washingtonská administrativa věnovat větší pozornost, než těm různým "horrorům" o "porušování lidských práv" v Argentině.

A i na Peru je třeba dát si pozor. Tam koncem května došlo ke schůzce prezidenta republiky generála Francisco Morales Bermúdeze se členy vedení Peruánské komunistické strany — vedl je generální tajemník Jorge del Prado — o vládním plánu Tupac Amarú, který má určit politický a společenskohospodářský vývoj Peru v příštích čtyřech letech. A hle, komunisté se rozhodli "podpořit ty snahy revoluční vlády ozbrojených sil (u moci od roku 1968, pozn. J.N.), jež směřují k zabezpečení národní nezávislosti a společenského pokroku". Dovolte mi velmi osobní závěr: Kdykoliv komunisté hovoří o "pokroku", tak mi vinou vlastních i politických zkušeností běhá mráz po zádech . . .

□

O "ULOUPENÝCH" DĚTECH

Na mnoho užitečných věcí nemají českoslovenští komunisté devízy. Kdo z vás kdy byl v bývalém domově na návštěvě, tak ví, jak se mu chtělo vybrat z kapsy každý dolar — kdo z vás pozval někoho z ČSR a poštěstilo se mu, že pozvaný skutečně zpravidla po různých potížích přijel, ví, že že ze "socialistického blahobytu" přijel žebráček, který by se byl za dolarový příděl sotva dokázal uživit. Avšak na něco pražský režim dolary má v plné hojnosti. To jsem si uvědomil při pročítání tří předlouhých článků v RUDÉM PRÁVU z 22., 23. a 24. června tohoto roku. Orgán komunistické strany Československa vyslal svého washingtonského zpravodaje Milana Jelínka na cestu za dětmi Vlastou a Bedřichem Gabrielovými, které prý byly "uloupeny" své matce v roce 1972 americkým soudem (H.N. 21. května).

Jel soudruh Jelínek do San Bernardina v Kalifornii a bloudil pak v Yucaipu, kde dnes žijí v rodině pí. Smithové. Na diety tohoto druhu je dolárků zřejmě dost. Jde přece o to, dostat Ameriku do špatného světla.

Zjistil Jelínek, že děti českého uprchlíka z roku 1968 — které mu maminka klidně přenechala, aby se stala Žludkynovou — to mají zlé. Tak například prý "zapírají před nimi vlast", dostává se jim "místo švestkových knedlíků hot dogs" — názvy různých odstavců pražského komunisty Milana Jelínka, který ve své na dolary jistě nákladné reportáži několikrát vyzdvihl, že "v pozadí jsou emigranti a katolíci". Vlasta a Bedřich chodí totiž do katolické školy . . .

Kdo z čtenářů má zájem, opatříme mu kopie citované reportáže, k níž jistě není třeba dalšího komentáře. —

Závěrem dnešního Sloupku opět jednou jakási "drobnost", která může mít svůj význam až zítra, pozítří. Cituji zprávu Čs. tiskové kanceláře z 28. června t.r.: "Prezident ČSSR Gustáv Husák jmenoval Emila Keblúška . . . velvyslancem, stálým představitelem ČSSR u Mezinárodní agentury pro atomovou energii a Organizace Spojených národů pro průmyslový rozvoj ve Vídni. Současně odvolal z této funkce Karla Komárka v souvislosti s jeho pověřením jinými úkoly."

Keblúška sloužival své socialistické vlasti kdysi v Zambii (1966) a tak se po Africe na novou funkci jistě hodí. Zajímavější je ovšem případ Komárka, kterého, kdysi vedoucího právního oddělení ministerstva vnitra (do 1964) a potom od roku 1969 vyslance (1974 velvyslance) — v roce 1976 odhalil Josef Frolík, bývalý pracovník čs. kontrarozvědky, jako plukovníka Státní bezpečnosti, to je politické policie.

Jaképak "nové úkoly" asi dostane? Kde?

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 16, 1977 — Vol. II, No. 29.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC 6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST Též služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (zejména Americké Občanství) VOLEJTE: 795-7100

Krátký projev Františka Kardinála Tomáška z Prahy při mši sv. v Lateránské basilice v úterý 21. 6. 1977

Dovolte, abych vás všechny zde přítomné pozdravil česky jako biskup a apoštolský administrátor z Prahy, z rodné české země biskupa sv. Jana Nepomuckého Neumanna.

Všichni, kteří jsme byli minulou neděli na jeho kanonisaci stále intenzívně prožíváme hlubokou pravdu slov Písma svatého: "V paměti věčné živ bude spravedlivý".

Zařazení biskupa Jana Nepomuckého Neumanna do seznamu svatých je pro nás nejen důvodem k velké radosti a vděčnosti, ale je to pro nás zároveň velká připomínka a výzva!

Biskup sv. Jan Nepomucký Neumann po stránce zevnější nedělal nic nápadného, nic zvláštního, ale to, co dělal, dělal s velkou svědomitostí, s obětavostí a s láskou. Je v tom pro nás připomínka, že svatost není nějaké privilegium vyvolených, ale je na dosah ruky každého z nás, když to opravdu chceme a s pomocí Boží o to usilujeme.

Je to svatost všedního dne. Proto bude pro nás všechny platit vždy výzva papeže Benedikta XV., který vydal v roce 1921 dekret o heroických ctnostech biskupa Jana Nepomuckého Neumanna a prohlásil: "Vy všichni jste povinni následovat ctihodného Neumanna!" Ano, my všichni jsme povinni ho následovat, ale nejvíce my biskupové, kněží a osoby řeholní, neboť všechny jeho zevnější pastorační práce vycházely z hlubokého vnitřního života v neustálé modlitbě a ve ztotožňování se s Kristem ukřižovaným. V tom také byl smysl jeho biskupského hesla: "Passio Christi conforta me" — t.j. — Umučení Kristovo posiluj mne!

Výzva čs. spolkům a organizacím v krajanském Chicagu k účasti v průvodu porobených národů

Československá národní rada americká vyzývá k společné účasti v průvodu všechny čs. spolky a organizace v Chicagu, všechny své členy i jejich přátele, všechny příslušníky čs. krajanské obce, starokrajany i exulanty z posledních let.

ČSNRA je přesvědčena, že je naší národní povinností, abychom se za nesvobodné, okupované Československo všichni zúčastnili průvodu porobených národů — a demonstrovali tak touhu československého lidu po svobodě a neodvislosti.

Letošní průvod porobených národů se v Chicagu koná v **sobotu 16. července 1977** a vyjde ze seřadiště na Wacker Drive přesně ve **12. hod.** v poledne a půjde po State Street až k ulici Van Buren.

Československá skupina má na seřadišti **číslo 17** a její seřadiště bude na Wacker Drive mezi ulicemi **Wells a Franklin.** Své místo na seřadišti máme zaujmout v **11:00 hod.**

Maršálem čs. oddílu průvodu je br. James V. Krákora, člen předsednictva ČSNRA. Do pochodu nám bude hrát kapela 25 hudebníků Americké federace hudebníků, pod vedením Franka Zákrockého.

Žádáme spolky a jednotlivé skupiny, aby úřadovně ČSNRA sdělily, jak početná bude jejich skupina, zda ponese prapory, jméno vedoucího své skupiny — a také kolik členů má zájem o dopravu dolů do města a zpět autobusem. Autobus vyjede od budovy Olympic z rohu Lombard Ave. a Čermákovy třídy v 10:30 hod. Telefon úřadovny ČSNRA je: 656-1117. Těšíme se na Vaše telefonické zavolání, nebo písemnou zprávu a hlavně na vaši účast.

Československá národní rada americká

Červencové svátky svatých v lidovém rčení našeho lidu. — Jak hluboce do duše našeho národa se vryl roční rytmus církevních svátků a tím i celého křesťanského způsobu života našich předků, je vidět z tohoto prostého znázornění našich oblíbených světců, podle nichž si v říkadlech připomínali i průběh svých polních prací:

Svatý Vít — svatý Prokop,
kořen štíp, — ten ho natrh,

svatá Markyta — svatá Anna vzala srp
hodila srp do žita, — a žala sama.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Na ropovodu Aljašky došlo k výbuchu

Fairbanks. — Na čerpací stanici číslo 8 jižně od Fairbanks na Aljašce došlo 8. července k výbuchu, při kterém byla celá tato stanice zničena; jeden dělník přitom přišel o život a pět dalších bylo zraněno. Příčina tohoto výbuchu nebyla dosud objevena. Proud surového oleje musil být dočasně zastaven, a to až do doby, kdy bude znovu zbudována zničená čerpací stanice, což může stát 20 až 50 milionů dolarů a trvat několik týdnů až několik měsíců. Ropovod by však mohl být v případě potřeby opět v provozu v několika dnech, kdyby se zničená čerpací stanice prozatímně "obešla".

Mezitím president Carter se ve Washingtoně vyslovil proti částečnému prodeji oleje z Aljašky Japonsku, protože doma je nedostatek energetických zdrojů a veřejné mínění by to špatně chápalo. Navrhl, aby byl zbudován ropovod, spojující oba oceány, aby tak olej z Aljašky mohl být převáděn na průmyslový středozápad a východ Spojených států, bez nákladné objíždky cisternových lodí kolem celého kontinentu Panamským průplavem. Čeká se totiž, že americký západ bude moci spotřebovat pouze část oleje z Aljašky, a že asi 500 tisíc barelů oleje denně bude moci být přepraveno na středozápad a na východ, kde je ho potřebí.

Czech Catholic Day in New York City Sunday, July 17

Pozvání na piknik Klubu Domov a Spolku sv. Vojtěcha

Milí přátelé,

zveme vás, vaše rodiny, přátele a známé na rodinně přátelské posezení v zeleni blízké Forest Preserve "Ottawa Trail Woods", Grove, č. 4, v Lyons, kde letošního roku v **neděli 31. července**, pořádáme náš rodinný tradiční piknik pro všechny z nás, kteří se na dovolenou dosud nedostali, anebo se potřebují z únavné dovolené osvěžit.

Piknik začíná ve 12:00 hodin v poledne, kdy v polní kuchyni se začnou prodávat piknikové speciality jako opékané vuřty, párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou atd.; u baru se začne "čepovat" chlazené pivo importované i zdejší, jako i ostatní oblíbené nápoje. K dostání bude i výborné domácí pečivo s kávou.

Jako každým rokem, můžete si na našem pikniku zahrát volejbal, děti v závodních hrách vyhrát nějakou tu "sladkou" odměnu a zpěváci si zazpívat z plných plic, aby je bylo slyšet až na nedaleké Harlem Ave, za doprovodu harmoniky Ludvíka Rafaje a klarinetu Bohuše Semeráda. Zabloudí-li mezi nás kytarista se svým naladěným strunovým nástrojem, anebo snad dokonce trampík s banjem, je už předem co nejsrdečněji vítán a díky či dokonce děkovný dopis mu bude zaslán (ovšem až po pikniku), podle zásady: ukaž, co umíš, a pak se uvidí!

Místo našeho letošního pikniku lehce najdete: pojedete po Harlem Ave. na jih až na 66., kde zatočíte **doprava**, velmi brzo po zatáčce na jižní straně 66. jsou "Ottawa Trail Woods — Grove #4", kde nás najdete.

Jelikož se poslední léta stává, že z našich Forest Preserves čím dále tím více mizí piknikové stoly a někdy je dokonce zázrak nějaký najít, (na důvody tohoto úkazu se neptejte nás, ale na příslušných místech městských zpráv), buďte tak hodní a přineste si s sebou židle, po případě skládací stolky, chcete-li mít jídlo servírováno jako v restauraci. Zkrátka vše, co potřebujete ke svému pohodlí, abyste se cítili jako "doma".

Nakonec — jako vždy — máme k vám prosbu: abyste o našem rodinném pikniku laskavě řekli známým a příbuzným a přišli s nimi mezi nás užít opravdu hezké, rodinné odpoledne v přírodě lyonské Forest Preserve.

Doufáme, že nás ani tentokráte sv. Petr nezklame a pošle nám pěkné počasí a tak se těšíme, že se s vámi všemi v Ottawa Trail Woods Grove #4 v neděli 31. července shledáme.

Srdečně celou naši krajanskou veřejnost za Klub Domov a Spolek sv. Vojtěcha zve

Otec Vojtěch Vít
kaplan českých bohoslužeb
Ferdinand Küssel
předseda Klubu Domov
Rudolf Solfronk
předseda Spolku sv. Vojtěcha

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořádaný

v neděli 31. července v lesní reservaci "Ottawa Trail Woods" — Grove #4
(Harlem Ave. a 66. v Lyons, Illinois)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- Speciality "piknikové kuchyně"
- Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- Přijďte všichni, kdo jste znavení vedrem a chcete pookřát v přátelském ovzduší a v krásné Boží přírodě!

Z rozmluvy s pravoslavným knězem otcem Dudko z Moskvy

Poznámka redakce: Už jsme své čtenáře seznámili s osobností neohroženého moskevského pravoslavného kněze, který se jmenuje Otec Dudko (viz H.N., roč. 2, č. 2, z 8. ledna 77).

Dosud se mu stále daří proplouvat všemi úskalími policejních prověrek, dokáže veřejně diskutovat se sovětskou inteligencí a mládeží o náboženských problémech, a jak se zdá, sovětští komunisté jej nechávají "jako na ukázku" cizincům, aby dokázali, že i v oficiálně ateistickém ráji sovětů, se "už náboženství nikomu nebere".

Dnes přinášíme český překlad zajímavé rozmluvy s Otcem Dudko o budoucnosti náboženství v sovětském Rusku, jak ji uveřejnilo několik novin v Západní Evropě.

* * *

A: Říká se, že mnoho členů komunistické strany nechává teď křtít své děti. Je to pravda? A co to vlastně v podstatě znamená? Stali se z těchto lidí věřící, anebo jsou to stále ještě komunisté?

B: Je to pravda. A kromě toho je dnes už i dosti členů strany, kteří sami žádají o křest, rovněž pro své manželky a odrostlejší děti. Třebaže je to protiklad, stávají se z nich věřící a zůstávají ve straně komunisty. Jestliže tedy takový komunista skutečně usiluje o spravedlnost, jak může popřít pravdu, že celá jeho lidská přirozenost živelně touží po nesmrtelnosti?

A: Myslíte, že v Sovětském svazu je možné soužití mezi křesťanstvím a komunismem? Nerozplyne se snad církev nakonec ve straně, která ji pohltí?

B: Věřím, že vzájemné soužití je možné, protože zatím křesťanům nic jiného nezbývá. Nemohou se ale navzájem spřátelit. Ostatně dnes už i komunisté bojují mezi sebou. V naší vlasti — po všech přežitých hrůzách — církev nikdy nepřestane existovat, protože naše země je celou svou přirozeností křesťanská. Nyní je u nás dokonce pro křesťanství zvlášť úrodná půda, poněvadž

(Pokračování na str. 5)

REAL ESTATE
KUPUJETE DUM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

DOBA "BĚHEM ROKU"

16. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Slituj se, Bože, nad námi, svými služebníky, — a ve své dobrotě v nás rozmnož dary své milosti. — Dej, ať pevni ve víře a naději — planeme láskou a věrně vytrváme — na cestě tvých přikázání. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, mašeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Gn 18, 1-10a)

Hospodin se zjevil Abrahamovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího parna dne u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči, podíval se a hle — tři muži stáli před ním. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl:

"Můj pane, jestliže jsem nalezl přízeň v tvých očích, nepředcházej kolem svého služebníka. Připraví se trocha vody, abyste si umyli nohy a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?" Řekli: "Nuže, udělej, jak jsi řekl!"

Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a řekl: "Honem vem tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!" Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal je služebníku, který je rychle upravil. Pak vzal kyselé a sladké mléko, tele již upravené a předložil jim je. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli.

Řekli mu: "Kde je Sára, tvá žena?" Odpověděl: "Tady ve stanu." (Hospodin) řekl: "Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM
(Kol 1, 24-28)

Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože já tím na svém těle doplňuji to, co ještě zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; obrací se to k prospěchu jeho těla, to je církve. Do jejích služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo.

Ono tajemné rozhodnutí, o kterém od věků a od pokolení nikdo nic nevěděl, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: že totiž Bůh chtěl uvést ve známost, jaké bohatství božské dobroty je pro pohany v tomto tajemném rozhodnutí. A toto tajemné rozhodnutí je: Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu.

O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme a snažíme se to podat co nejhlouběji, aby každý člověk byl v křesťanské víře dokonale obeznámen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 10, 38-42)

Ježíš přišel do jedné vesnice. Tam ho přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k Ježíšovým nohám a poslouchala jeho slova. Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!"

Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen málo je třeba, ano jen jedno. Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nebude odňat."

Nemějte strach z nepřátel: v nejhorším případě vás mohou zabít, ale to zabijí jen tělo, duši zabít nemohou. Nemějte strach z přátel: nanejvýš vás mohou zradit, jen Bůh je věrný. Obávejte se opatrných: ti nezabíjejí ani nezrazují, avšak jen s jejich souhlasem existuje zrada, jen s jejich souhlasem jsou lidé likvidováni.

Litevský katolík Gvidonas Dovydaitis

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Ale jeho úzkost trvá dále a nabývá podoby hrůzy – a to není totéž co strach. Strach je reakcí na nějaké lidské nebezpečí, a jak říká sv. Tomáš, je v něm vždy přimíšeno trochu naděje. Ale hrůza nezná naději; projevuje se neúčelně, nemá jasnou příčinu a pramení z ne zcela uvědomělého pocit nejistoty lidského bytí. Tak je hrůza spojena s představou smrti, velké neznámé, jediné nevyhnutelné věci, o které člověk ze zkušenosti nic neví. Vede-li tato hrůza k uznání naší závislosti na Bohu, stává se cestou k duševnímu míru. Ale ani pak se nikdo na celém světě nevyhne úzkosti a nepřekoná pocit napětí mezi konečnem a nekonečnem. Takovou přirozenou úzkost je možno zakrýt, ale vždy někde a někdy pronikne na povrch. Alfred Adler tušil tuto pravdu, když říkal, že neurotici jsou ovládáni nezřízenou ctižádostí být »jako Bůh«. Různé druhy duševního napětí, jimiž se zabývá psychologie, jsou často jen odrazy hlubšího metafyzického napětí, které je vlastní každé lidské bytosti, napětí mezi vlastní odvozenou, konečnou a ohraničenou existencí a nekonečným, absolutním bytím. Toto napětí by člověk nepociťoval, pokud by nebyl svobodný a nemusel zodpovědně volit mezi vlastním zmarem a vlastní dokonalostí, dosahovanou pomocí stvořených bytostí jako prostředků vedoucích k Bohu.

Duševního klidu se dostává těm, kteří se správnou starostlivostí usilují o dokonalé štěstí, kterým je Bůh. Duše trpí úzkostí, protože její konečný, věčný stav není ještě rozhodnut, je dosud a stále na křižovatkách života. Tuto základní úzkost nevyléčíme, poddáme-li se vášním a pudům. Základní příčinou naší úzkosti je neklid v čase, který pramení z toho, že jsme stvořeni pro věčnost. Kdyby zde na světě bylo jedno jediné místo, kde bychom mohli v klidu spočinout, kromě Boha, jistě by je byla lidská duše během své dlouhé historie už dávno objevila. Jak pravil sv. Augustin: »*Naše srdce byla stvořena pro Tebe. Jsou nepokojná, dokud nespočinou v Tobě, ó Bože.*«

III

Původ konfliktů a osvobození z nich

Intelektuální svět náhle znovu objevil, že člověk je sídlem konfliktů. Marx nalezl konflikt ve společnosti, Kierkegaard v duši, Heidegger v bytí člověka a psychologové v jeho mysli. Jim všem nutno připsat k dobru, že se přiblížili k pochopení člověka mnohem lépe, než liberálové několika posledních staletí, kteří učili, že člověk je ze své přirozenosti dobrý, že se vyvíjí a že je na nejlepší cestě stát se bohem bez Boha. Každý, kdo by dnes chtěl tvrdit, že moderní člověk (který rozpoutal a vybojoval ve dvou desetiletích dvě světové války), potřebuje jen vývoj a vzdělání, aby se stal božstvem, byl by se svou bystrozrakostí na tom asi ještě hůře než pštros s hlavou v písku. Je zřejmé, že člověk bez Boha, člověk dvacátého století, přivedl sebe sama i celou lidskou společnost do nepořádku a chaosu. Psychiatři, kteří zkoumali konflikty a vnitřní napětí moderního člověka, popisovali je různě. Podle některých jde o rozpor mezi vědomím a podvědomím, pro jiné je to konflikt mezi ego a okolím nebo souboj mezi pudy a ideály, někteří vidí konflikt v rozporu mezi id a super-ego.

Mnozí se pokoušeli vystopovat příčinu duševních konfliktů v časné osobní zkušenosti jedince; tak se např. obviňuje způsob, jakým jednali s dítětem jeho rodiče, nebo skutečnost, že se dítěti nedostalo příležitosti k uspokojení určitých oprávněných a přirozených přání, nebo se dává vina např. nedostatku dětských hříšť či plnotučného mléka. Také tělesné vady bývají obviňovány jako příčiny duševního napětí a poruch chování. A protože jsou známy vztahy mezi temperamentem a žlázami s vnitřní sekrecí, svaluje se odpovědnost za náš vztah vnitřního napětí i na ně. Jiní vědci zase dávají vinu určitým rozporům vznikajícím nutně v rodině. A tak mluví freudovští psychoanalytici o *oidipovském komplexu*. Jako hrdina staré řecké báje zabil svého otce a oženil se se svou matkou, tak každý malý chlapec touží po své matce a žárlí na svého otce, a to do takové míry, že by si přál jeho smrt. A dcera prý má zase podobný vztah k matce: nenávidí ji a podobně jako Elektra chtěla by ji zabít, aby si mohla vzít svého otce. Tomu se říká *Elektrin komplex*. Jiné školy udávají jako zdroj napětí něco jako paměť rasy nebo druhu – trvající vliv událostí, které se staly v dávné minulosti lid-

ského druhu. Někteří jdou ještě dále a hovoří o kolektivním podvědomí, které jako by evoluce předávala každému jedinci jako část podvědomé psychické výbavy. A toto kolektivní podvědomí bývá sledováno dokonce zpět až k »živočišným předkům člověka«.

Všem těmto teoriím je společná představa, že vlivy mimo jedince, společné celému lidskému druhu, ovlivňují současnou existenci individua a jsou zdrojem jeho konfliktů. Ačkoli psychiatři znovu objevili lidské konflikty a popsali je na úrovni podvědomí, lidstvo o nich vždycky vědělo. Platón např. líčil lidskou osobnost jako vozataje řídícího dva ohnivé hřebce: jedním z nich je pud, druhým duch. Jezdcem je rozum, kterému připadá těžký úkol, řídit je oba stejným směrem. Sofokles, dávný řecký dramatik, hovořil o jakési pradávné disharmonii, která se dotkla všech lidí. Římský básník Ovidius napsal: »Vidím a schvaluji lepší věci v životě, ale jdu za věcmi horšími.« A sv. Pavel vylíčil konflikt v člověku jako boj mezi zákonem mysli a zákonem údů.

Každá lidská bytost může ze své zkušenosti dosvědčit, že vítězství nebývá vždy jen na jedné straně – buď na straně zla, nebo na straně ducha. Dobří lidé někdy jednají jako špatní lidé a velmi špatní lidé se někdy zachovají lépe než lidé dobří. Goethe litoval, že z něho Bůh stvořil jen jednoho člověka, protože v něm prý bylo dost materiálu jak na lumpa, tak na gentlemana. Nemusíme se podrobně zmiňovat o Stevensonově »Příběhu doktora Jekylla a pana Hyda«; je to všeobecně známé vyprávění o konfliktu v lidském nitru a o možném rozdvojení člověka. Malý katechismus shrnuje moudrost starých i moudrost křesťanskou a táže se: »Oč máme více pečovat – o tělo nebo o duši?« – a to je otázka, která předpokládá, že je možné, aby jedno z obou získalo v našem životě nadvládu.

Konflikt odehrávající se v lidské osobnosti není ničím novým. Nový je pouze jeho podrobný psychologický popis. Psychiatrie učí, že v kolektivním podvědomí je jakýsi prvotní sklon ke zlému, který ovlivňuje všechny příslušníky lidského rodu; a tím, že vrhla nové světlo na tento konflikt, obohatila psychiatrie prastarou lidskou zkušenost: lidstvo totiž odjakživa vědělo, že není takové, jaké by být mělo. Je docela dobře možné, že nová apologetika, zaměřená na moderní duši, bude vycházet z toho, čím přispěla moderní psychologie k objasnění konfliktů, a že to bude jakási předmluva k spisu *De peccato originali*, což je pro moderního člověka relativně nejdůležitější teologický spis.

Nebudeme se zde zabývat konfliktem v podvědomí, ale základní příčinou každého konfliktu, ať mezi tělem a duší, mezi vůlí a srdcem, či mezi společností a jedincem; psychologická reakce je zde pouze povrchovým projevem. Hned můžeme zavrhnout zastaralou představu, že by příčinou vnitřní disharmonie byla chudoba – v tom případě by všichni bohatí byli normální. Ale přitom je mnohem více nenormálností mezi bohatými než mezi chudými. Příčinu konfliktů také nenajdeme v živočišné minulosti člověka – protože mezi člověkem a zvířetem je naprostý předěl, patrný už z toho, že člověk se umí smát a zvíře ne a že člověk je schopen umělecké tvorby, a to zvíře také neumí. Smích i umění jsou nemožné bez představ a ideálů. Příčinou konfliktů také není prostředí, protože zlatá uzda neudělá lepšího koně, a Jidáš, který měl v historii nejlepší společnost, zemřel v opovržení a hanbě. Konflikt nepramení z nevědomosti: to by každý studovaný člověk musel být světcem. *Konflikt nepramení z osoby samé.* Osobní, hříchy prohlubují komplexy jednotlivcovy, ale je nepopíratelným faktem, že v nitru každého člověka na světě se odehrává konflikt. A protože vnitřním napětím netrpíš jen ty, já, on nebo ona, musí tomu být tak, že zdrojem konfliktu není osoba, nýbrž *sama lidská přirozenost*. Příčinu nepořádku nacházíme jak v individuu, tak v celém lidstvu. A psychologie, která by předpokládala, že konflikty jsou způsobeny individuálními úchylkami, nedovedla by vysvětlit univerzalitu konfliktu. Protože je to stejné u každého člověka, nemůže být konflikt vysvětlen z jednotlivce nebo z určité osobnosti. Osobní příčina je výsledkem působení přirozené příčiny, protože jednotlivec hřeší v důsledku toho, že zhřešila lidská přirozenost.

Nemůžeme-li původ konfliktu najít pouze v jednotlivci, nýbrž v celé lidské přirozenosti, bylo by dobře blíže prozkoumat tuto lidskou přirozenost, která je nám všem společná. Jsou zde nápadné dvě věci.

Za prvé, že člověk není ani anděl, ani ďábel. Není bytostně zkažený (jak začali tvrdit teologové před čtyřmi sty lety) a není také bytostně božský (jak začali tvrdit filosofové před padesáti lety). Spíš je tomu tak, že člověk usiluje o dobro a přitom vidí, že je sám svými silami nemůže realizovat; a zároveň má sklon ke zlu, který jej od těchto ideálů odvádí.

(Pokračování příště)

ALOIS JIRÁSEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

(Pokračování z min. čísla)

Plšek slábl, cítil to, žaludek se svíral, nohy se třásly. Přes tu chvíli polehoval, pak opět seděl a začínal se modlit, Pánaboha prosit z úzkostné duše, aby se smiloval, aby to nějak obrátil. Na padolského faráře vzpomínal, ten kdyby věděl, ten že by ho tak nenechal. Kdyby tam mohl dojít. Ten by dal najíst.

Maloval si, co by dostal, jak by jedl, kus chleba, hodný kus — Na jídlo myslil, jako mu teď myšlenky pořád za ním utíkaly. A jak na farskou pomoc připadl, odvážil se ven, namáhal se, zkusil to. Nedošel však ani na kraj Padolí, a již nemohl s místa. Stěží se domů doplahočil, stavil se u sousedů a vyzvídal, vědí-li, bude-li v neděli cvičení, přijede-li pan farář. V neděli ne, slyšel, až za týden, že je tak s kazatelny ohlášeno, ale že to není jisto, přijde-li farář nebo kaplan, ale nejspíše že sám farář.

Mrzelo ho, co mu to povídají, že snad kaplan přijede, co by kaplan, vždyť farář povídal, že se tu staví. A pak se Plšek optal, plaše, jako by se styděl, jestliže by mu sousedé nepůjčil bochníček chleba, nebo alespoň kus.

Soused, tkadlec, neměl ani bochníček, ani kus, vymluvil se, že jim chlebíček došel, a nahoře v městečku že ještě žádný nebyl. Dívali se za Plškem, jak se těžko drápe do své chaloupky, jak tam zalízá, a povídali si, že je nějak přepadlý, a co že si někoho pro chleba nepošle, však že na něj má v přítruhleti grošů dost, co že si nepošle, když sám nemůže.

To bylo ve čtvrtek. V pátek ho sousedé neviděli po celý den. Před chalupu ani nevylezl, a také netopil. Seděl, polehoval, v peřinách nohy ohříval. Zábly ho a cítil, že mu také ruce stydnou. A hlava ho začala bolet. Hlad dorážel —

Plšek se rozpomínal, že by mohl něco prodat, aby mohl nahoře u Benešů zaplatit, aby si mohl mléko nebo chleba koupit. Ale co, co — Zapadlé oči (toho dne se již podivně leskly), rozhlížely se chudou světničkou a neshlédly nic. A jak dál vzpomínal a myslí svůj majetek probíral, nenašel nic nežli putýnku na síni. A té prodat nechtěl, nemohl, jak si říkal, kdyby přece —

Hlad se již nedal ošidit, a Plšek už nic na něj neměl. Poslední kůrku namočil do hrníčku vody.

Ráno, bylo v sobotu, začal se modlit, ale přestal, jak vzpomněl, že je sobota a že by se mohl najísti, kdyby — Začal se strojit, pak vytáhl z prázdné truhličky šátek a nesl ho na stůl, jako by břímě nesl. Ten modrý, plátěný šátek byl po nebožce sestře, v něm z městečka vždycky chleba nosila, krásně vypečený, s bílou, zamoučenou kůrkou spodní, a tak krásně voněl — A boží dar v něm vždycky v neděli přinesla, kolik kousků, žemličky a podbělky; byly takové měkké. Ta vůně chlebová mu stoupala zrovna do hlavy a chuť čerstvého pečiva hlad jen ještě více dráždila.

Když ten šátek z truhličky vynášel, nebyl ještě rozhodnut, ještě se bránil.

Ale nebylo zbytí ani pomoci. Zavzdychal bolestně a víčka mu krvavě podběhla, když šátek do uzlu vázal. Nebylo jiné pomoci, ač se bránil, seč byl; sám nic nezmůže, už musí jiné poprosit. Tak si řekl a tak se rozhodl.

Od sousedů ho viděli, jak vychází s tím uzlem přes levou a v pravé ruce hůl, jež nad něj vysoko trčela, nad jeho hlavu dlouhých, bílých vlasů pod třírohým starým kloboukem. Překračoval zvolna, s namáháním svůj vysoký práh a těžko, jakoby s břemenem, zacházel do vsi.

"Snad nejde prosit!" zvolal soused od stavu.

"To snad ne — dyť on —"

"Ale je sobota a jde s uzlem."

"A tuhle si kus chleba vypůjčoval."

"Opravdu, inu, na mou, tak on Plšek taky nemá, a pravda," vzpomínal soused, "dyť celou zimu nikde nebyl, nic nevyd'ál. A teď on — Inu, co taky, Jezus Marja, starej člověk —" rozhodl resignovaně nepřekvapen tím osudem starých mozourníků a trhnuv brdem, začal kvapněji pohazovat člunkem, jako by chtěl dohonit, co za tu chvilku zameškal.

Ale tkalcová, jakoby zmámena tím osudem starého souseda, nehýbala se od okna, dívala se upřeně za Plškem a v tom mluvila:

"To už je tak — že von chudák musí, na starý kolena — dlouho se bránil."

Plšek šel, musil na žebrotu, z nouze, z hladu. Nastalo, čeho se tak dlouho bál. Sousedovu chalupu minul, i druhou, až do prvního selského statku se obrátil a kráčel k němu zvolna, šouravým, váhavým krokem. V klenuté bráně z červeného pískovce se zastavil, hned se však vytrhl, když ohlédnuv se, spatřil za sebou pod stromy starou Kosařku a s ní starou Vojtěšku, žebravé báby. Jak přecházel nádvořím, klopil hlavu, neboť zahlédl, že se pacholek i sedlákův syn od vozu, který chystali, po něm chlížejí a na něj ukazují. A pokora jako by s ním, za tím jeho uzlem šla a nutila ho. Hned na zápsi smekl a s obnaženou bílou hlavou vešel do síně, ztěžka, kudy jindy chutě a směle chodíval, a ozval se sníženým hlasem, zachvěl se a prosil o boží almužnu.

(Pokracování příště)

Z rozmluvy

(Pokračování ze str. 4)

je vystaveno pronásledování a strádání. To snad neznamená, že křesťan se chytá stébla jako tonoucí. Dnes už myslící lidé u nás stále více cítí životní prázdnotu materialismu, jsou znaveni prázdnotou hesel a chytají se skutečného instinktu zachránit se a spasit se. Já osobně jsem optimista. Křesťané a komunisté musí najít společný jazyk a tentýž obsah slov. Nakonec to musí být jazyk křesťanské víry, nikoliv nevěry, protože na nevěře se nedá vybudovat žádný skutečný společenský a spravedlivý sociální řád. Jednu věc již máme společnou. Jak křesťané, tak i komunisté, všichni jsme Božími tvory, jsme stvořeni k Božímu obrazu a musíme pochopit, že jsme bratři a máme se navzájem milovat, i když naše základní přesvědčení jsou naprosto neslučitelná.

A: Jak byste popsal vztahy mezi církví a státem? Jaké jsou v tomto směru obtíže a třenice? Je např. známo kolik kostelů bylo minulý rok zavřeno a kolik otevřeno? Staví se vůbec v nových městech nějaké kostely? Mají věřící dostatečný počet modlitebních knížek, výtisků Písma sv. atd? Postačuje nynější počet pravoslavných kněží a seminaristů?

B: Vztahy mezi církví a státem jsou dvojího druhu. Na jedné straně církev se oficiálně považuje za nezávislou, ale na druhé straně ji stát pronásleduje. Toto napětí trvá od počátku, je tedy už starého data a je naším denním údělem. Stát si myslí, že církev chce lidem vládnout na jeho úkor a nemůže pochopit, že království církve není z tohoto světa, přestože v lidských duších Kristus vládne už zde na zemi. Stát rovněž nechápe, proč lidé s Božím královstvím v srdci jsou dobrými občany. Z toho také pramení veškeré napětí a nesnášenlivost. Nemohu říci, kolik kostelů bylo loni zavřeno a kolik otevřeno. Myslím si, že se kostely u nás dosud jenom zavíraly s krátkou výjimkou válečných let. Potom se ale opět zavíraly a dnes se otevření kostela u nás pokládá skoro za zázrak, asi jako zmrtvýchvstání. V nových městech se kostely nestaví, třebaže jsem slyšel, že v jakémsi novém sídlišti si lide vystavěli i kostel. Myslím ale, že v takových případech jde jen o zbožná přání; my Rusové už jsme takoví. Bibli a mod-

(Dokončení na str. 14)

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO. ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

PALM BEACH, FLA:

Vážení v redakci, milí čtenáři, napsala jsem pravdivou příhodu s pomocí Boží.

V městě žil mladý učitel, velice nadaný hudební virtuos a skladatel. Hrál překrásně na piano, housle, dirigoval pěvecké spolky, s kterými pořádal koncerty i v jiných městech — mnohokráte i v Praze, a všude sklizeli ohromný úspěch. Byl synem z chudé ale hluboce věřící rodiny. Hrával také v neděli a o svátcích na varhany v kostele, kde zpívali zpěváci z jeho sborů a kostel byl vždy nejen do posledního místečka naplněn, ale přímo nacpán.

Přišel rok 1918, po první světové válce s heslem "Pryč od Říma" a náš Pepíček, který už v tu dobu neměl svoji dobrou zbožnou maminku ani tatínka, stal se "Volnomyšlenkářem" a do kostela víc nechodil. Byl stále slavný, jeho koncerty byly vždy vyprodány, jeho byti zaplněn fotografiemi s věnováním od nejslavnějších hudebníků a zpěváků: Mařák, Destinová a. t. d. . . . .

Když roku 1939 se nacisté zmocnili Československa, koncerty musely přestat. Pepíček měl malou penzičku, ale že byl oblíben, tak za války netrpěl nouzi. Hospodyně z okolních vesnic a jeho přátelé mu přinášeli jídlo "na přilepšenou."

Za II. světové války začal psát historickou knihu svého rodného kraje. Po válce měl vše připravené do tisku, ale neměl peníze. Žádal v r. 1946 — 1947 o státní podporu na vydání této historické knihy, ale marně.

Přišel rok 1948 a s ním komunistický převrat a znárodnění neboli ukradení všech velkých podniků a továren. Mezi postižené patřili i jeho velmi dobří přátelé Novákovi, kteří se rozhodli po zabrání či ukradení jejich podniků odejet do Ameriky.

V létě 1948 před odjezdem do Ameriky udělali Novákovi pro Pepíčka a jeho nejbližší přátele malý večírek na rozloučenou. Pepíček zase hrál a hrál . . . Když Novákovi doprovodili Pepíčka do jeho bytu, museli se ještě jednou podívat na jeho připravené dílo do tisku. Byla to jeho láska a námaha mnoha roků a opět jim řekl, že jeho žádost o státní podporu na vydání této knihy byla zase zamítnuta.

Druhého dne ráno se Novákovi rozhodli, že dají Pepíčkovi peníze na vydání této knihy a hned v 10 hodin dopoledne už zvonili u Pepíčkova bytu. Pepíček přišel otevřít. Když uviděl své přátele, s kterými se večer rozloučil, byl překvapen a ještě si utíral pusu od snídaně. Paní Nováková řekla: "Pepíčku, myslím, že jste dnes zaspal, když teprve snídáte". Pepíček odpověděl: "Já jsem se dnes se snídaní opozdil, zapomněli jste zde včera večer snad něco?"

Pan Novák řekl: "Ne, ale přinesli jsme Vám tuhle něco v obálce, abyste mohl svoje dílo vydat." Když Pepíček otevřel obálku a viděl, kolik peněz mu Novákovi přinesli, dal se do pláče — objímal a líbal je a všichni plakali.

Pepíček řekl: "Musíte se posadit a já vám budu vyprávět, co se dnes stalo. — Jak jistě víte, byl jsem od r. 1918 "volnomyšlenkář" a 30 roků jsem nebyl v kostele ani u sv. zpovědi a sv. přijímání. Můj dobrý přítel, náš stařičký děkan, kolikrát, když jsme byli na procházce, říkal: "Pepíčku, přijď ku sv. zpovědi a ku sv. přijímání, buď zase katolíkem, jako jsi býval, kdyby Tvá dobrá maminka věděla, že jsi od církve odpadl, jistě by ji to bolelo." "Já mu vždy slíbil, že přijdu, ale nešel jsem.

Před 3 dny, když jsme byli zase na procházce, postěžoval jsem si mu, že mně moji žádost o přispění na vydání mé knihy zase zamítli. Pan děkan řekl: 'Pepíčku, přijď ku sv. zpovědi a ku sv. přijímání, pomodli se a poprosí Pána Boha a Pán Bůh ti jistě pomůže.' A dnes ráno, po 30 letech jsem byl u sv. zpovědi a sv. přijímání. Prosil jsem Pána Boha, aby mi odpustil, prosil jsem Jej také o pomoc, protože to dílo jsem nechtěl vydat pro sebe, ale z lásky ke své rodné zemi, z níž Pána Boha vystěhovat nelze.

Právě jsem dojídal snídani a vy jste zde už byli a přinesli mi tolik peněz, že mohu své dílo vydat. Pán Bůh vám dal to vnuknutí, Pán Bůh vás poslal, Pán Bůh moje prosby vyslyšel! Zase věřím, jsem zase katolík a zůstanu katolíkem až do své smrti."

Pepíček plakal radostí, že ho Pán Bůh vyslyšel. Plakali radostí i Novákovi, že Pepíčkovi pomohli, že mu Pán Bůh odpustil a že je z něj zase dobrý věřící katolík.

Dočkal se vydání své krásné knihy a jednu z prvních výtisků s věnováním zaslal Novákům do Ameriky. Dožil se požehnaného věku 91 let a měl krásný katolický pohřeb. Bůh mu jistě odpustil a přijal ho mezi vyvolené.

S přáním Boží pomoci pro naše drahé v tiskárně, kteří s takovou láskou a obětavostí nám vydávají naše krásné katolické noviny "Hlas Národa".

Vaše stará dlouholetá čtenářka Katolika

Barbora Stehlík

* * *

Milá naše paní Barboro,

máte opravdu hezké křestní jméno, které i když se dnes u křtu tak často nedává, připomnělo nám mimoděk skvost našeho gotického stavebnictví, kostel sv. Barbory v Kutné Hoře. Vidíte, už Vaše křestní jméno vyvolalo vzpomínky na naši drahou rodnou zem za mořem a co teprve Vaše pravdivé, dojemné vyprávění o životě slavného hudebního skladatele, který po tolika letech našel zase cestu k Pánu Bohu, a o ušlechtilé a dobrosrdečné rodině Nováků, která ještě před odjezdem z vlasti, již se zmocnili komunisté, udělala Bohu milý skutek, že darovala Pepíčkovi peníze na vydání jím sepsané historie jeho rodného kraje, když mu vláda odepřela jakoukoliv finanční podporu. Však také Pán Bůh Novákům v jejich novém domově v USA za všechno dobro, co udělali, požehnal. Buďte zdráva a brzy si na nás vzpomeňte nějakým vyprávěním, naši čtenáři jsou za ně vždy vděčni.

Pán Bůh vás opatruj.

Za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

FILADELFIE, PA.

Vážený důstojný Otče Víte,

předem Vás i Vaše spolupracovníky zdravím z Filadelfie, kde od roku 1975 bydlím. I když na město si stále nemohu zvyknout, jsem zde jinak velmi spokojena. Jako město se Filadelfie vůbec nedá přirovnat k Chicagu. Co mě však nejvíce mrzí, lépe řečeno schází, je to, že zde není společenský krajanský život. A když se nakonec přeci jen něco v krajanské společnosti děje, nemohu tam jít, nebot' je to obyčejně jen večer a můj manžel, který má oční potíže, nemůže za tmy řídit auto a já sama nejezdím. Bydlíme na předměstí, daleko od nějaké veřejné transportace, a tak jsme částečně, jak se říká "odříznuti od světa." Loňského roku ve Filadelfii jsem se potěšila s krajany z Chicaga, při jejich zájezdu sem k nám na Eucharistický kongres. A především jsem měla radost, že jsem se mohla zúčastnit české mše svaté v kostele sv. Petra, kde je pochován sv. Jan Nepomuk Neumann, rodák prachatický. Můj manžel pochází z blízké vesničky Vrbice.

Je možné, že koncem tohoto měsíce anebo začátkem příštího budeme na delší čas v Berwynu a tak se už těším, že budu moci opět navštívit českou mši svatou v kostele u sv. Prokopa.

V příloze zasílám šek na předplatné Hlasu Národa a $10.00 na náš Velehrad k uctění památky mých drahých zesnulých rodičů a příbuzných v Československu.

Přeji Vám, důstojný Otče, hodně zdraví, síly a úspěchu ve Vaší těžké a záslužné práci, kterou konáte tak nezištně ve prospěch našich krajanů, ve prospěch národní věci a pro všechny lidi, kterým je třeba pomoci. Z celého srdce Vám přeji, aby Vaše práce byla oceněna ještě za Vašeho života a ne, jak to obyčejně bývá, až po smrti, když už člověk odešel a není za něj náhrady. Pak se teprve vzpomíná a lituje, že často bylo ublíženo člověku, který časem potřeboval aspoň povzbudivé slovo, když ne už uznání. Vždyt' jsme všichni jenom lidé se svými přednostmi a nedostatky, se svými bolestmi a řídkými radostmi.

Vím, jak nevděk a lidská zloba dovede bolet a ranit. Srdečně Vás pozdravuji a těším se, že budu co nejdříve moci vyslechnout Vaše kázání na českých bohoslužbách v kostele sv. Prokopa v Chicagu.

Vaše vděčná čtenářka

Zaplat' Pán Bůh za dar chicagskému "Velehradu" $10.00 k uctění památky rodičů Anny a Otakara Brodského a drahých příbuzných, zesnulých v Československu, který věnuje čtenářka Hlasu Národa z Filadelfie.

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za dar tisku k uctění Vašich drahých zemřelých. Vidíte,

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Nové STEREO rekordy — 33⅓, 12 inčů:

APON-2514 — PĚJME PÍSEŇ DOKOLA (Evening at Czech Village-: U svaté Ludmily — Slavonická polka — Jednou dvakrát — Jeteliček u vody — Fůra slámy — Hajá hajá — Čím čím — Na Vlachovce — Malá písnička — Zdenička — Zvadla růže — Bože Bože Boženko a mnohé jiné. Hraje hudba Břevnovanka, se zpěvem. $4.98.

APON-2515 — MORAVANKA: Javorinka šedivá — V tej milotskej bažantnici — Zavrť sa ně cerečko — Boršická polka — Moje milé premilené jahody — Měl sem frajérečku — Kupala sa Katerína — Ta naše kapela — Hovoranský potůček — Proč ten ptáček pěkně zpívá — Žala naša Anička — To naše stavení — Letochova hospůdečka. Se zpěvem. $4.98.

Poštovné 75¢ na každou zásilku po USA, do Kanady $1.75. — Seznam rekordů zdarma, též nový seznam knih.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Nová zásoba mlýnků na mák, kus $14.95, poš. $16.85.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD

BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Vám společenský krajanský život schází a zde si jej mnozí neváží, natož aby ruku někde přiložili a pomohli jej udržet. Rád Vás, až přijedete do Berwynu, uvidím. Půjdete-li k sv. Prokopu na naši nedělní českou mši svatou, nezapomeňte se po mši sv. zastavit na faře anebo se přijďte podívat do "Velehradu", abyste na vlastní oči viděla, s jakými potížemi pořád ještě zápasíme. Děkuji za přání zdraví a potřebné síly k naší práci. Nevděk a nedocenění mě nebolí, neboť Pán Bůh dobře ví, že vše, co zde děláme, i když je to nedokonalé a mnohý by to dělal třeba lépe, děláme pro věc Boží a národní. Vše by šlo, jen kdyby někteří lidé nám zbytečně z malicherných důvodů neházeli klacky pod nohy. Ale to nevadí; Pán Bůh to ví, a nakonec všecko přejde, jen Bůh a Jeho láska k lidem je bez konce.

Buďte hodně zdráva a v srpnu u nás na shledanou

Otec Vojtěch Vít

DRESDEN, ONTARIO:

Ave Maria,
Drazí v redakci,

posílám vám srdečný pozdrav, přeji hodně zdraví a svěžesti, odměnu však dostanete s největší pravděpodobností až na onom světě. Těch starých dopisovatelů ubývá. Loňského roku, těsně před vánocemi odešla, odkud není návratu, paní Vašíčková. Několikrát jsme si vyměnily dopisy. Když jsem jí přála k devadesátým narozeninám, tak jsem jí připsala, aby také ještě něco napsala do našich milých novin Hlasu Národa. Odpověděla mi, že devadesátiny oslavila v posteli, že už není do novin schopna psát a že neví, jak ji tu ještě dlouho Pán Bůh ponechá. Zemřela, když jí bylo 90 let a 4 měsíce. Důstojnému panu Vítovi posílám na sloužení mše svaté a zbytek upotřebte tam, kde to nejvíce schází. Když poslouchám Clevelandský český rozhlas a oni oznamují tamnější české noviny, tak říkají: "české noviny patří do každé české rodiny" a já volám: "české katolické noviny Hlas Národa patří do každé české katolické rodiny." Pozdrav vám všem v redakci a všechny čtoucí a dopisující pozdravuje

stařenka z Kanady

* * *

Milá naše stařenko,

předně zaplať Pán Bůh za dar na mešní intenci a na tiskový fond. Je pravda, že vás starých ubývá, ale vy, kteří zůstáváte, dokud můžete, musíte nám ještě pomoci i s tím dopisováním, dokud ti z mladších generací se toho neujmou. Vím, že už na stará kolena byste měli právo odpočívat, ale co naplat, když tu vaši pomoc ještě v těch začátečních letech potřebujeme. Dá-li Pán Bůh, tak snad za pár let už se budete moci jen dívat, jak to děláme. Ale i pak buďte shovívaví, poněvadž, i když se to mnohdy nezdá, snažíme se, jak můžeme. Všem lidem se nikdy jeden nezavděčí, ale hlavně, že je pořád ještě dost těch, kteří mají radost, že mohou číst české naše noviny. Jejich radost je i naší radostí, aspoň víme, že kus práce bylo zas uděláno. Hned jak jsem se dověděl o smrti paní Vašíčkové, pomodlil jsem se u oltáře za spásu její duše.

Pán Bůh Vás ochraňuj

Otec Vojtěch Vít

CHARLOTTE, MICHIGAN:

Ctěná redakce,

zasílám vám předplatné. Musíte odpustit, že jsem je neposlala dříve, ale jsem už stará žena, víc nemocná než zdravá.

S pěkným pozdravem vám všem

Mrs. F. Smrdek

* * *

Milá naše čtenářko,

vidíte, že Vaše peníze došly v pořádku, pěkně Vám za ně děkujeme. Zdraví na stará kolena zlobí holt každého, nás to jednou také čeká a už to nebude ani tak dlouho trvat.

Poroučím Vás do Boží ochrany

Otec Vojtěch Vít

WINNIPEG, MANITOBA:

Veľa vážený duchovný Otče,

prosím Vás, odpusťte, že som sa oneskorila s predplatením. Katolík sme odbírali dlhšie rokov, Hlas Národa sa mi lúbi. Ztratila som môjho dobrého manžela, odišiel, odkial nie je návratu. Já už mám 85 rokov. Ten život vo starom veku je velmi smutný. Posielám money order na noviny.

S Pánom Bohom

Elizabeth Bartek

* * *

Milá paní Bartek,

Pán Bôh Vás poteš vo Vašom zármutku, ktorý Vás vstretil odchodom Vášho drahého manžela na večnosť. Aj keď ta Vaša staroba je smutná ako píšete, predsa ste mala to šťastie, že Vám Pán Bôh dopriaj tol'ko liet manželského života.

Hojnosť Božích milostí Vám vyprošuje

Otec Vojtech Vít

INGRAM, TEXAS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám předplatné na rok, lituji, že jsem se opozdila, zavinila to nemoc. Byli jsme oba nemocni. Myslím, že už dlouho noviny nebudeme moc číst, neboť už nám je 89 a 87 let a to už paměť přestává sloužit. Ještě jednou prosím za prominutí, že platíme až teď. Manžel je nemocný, nemůže už moc chodit. Kostel je 15 mil od nás a tak nám velebný pán přinese každý první pátek velebnou Svátost. Mě vezme do kostela v sobotu vždy moje dcera.

Buďte s Pánem Bohem a Bůh vám žehnej

John a Anežka Vlasák

* * *

Milí naši Vlasákovi,

tak jsme rádi opravdu, že jste nám poslali pár řádek. Zaplať Pán Bůh za předplatné i za dar na tisk. Neomlouvejte se, že jste pozdě s předplatným. Nemoc a stáří vše vysvětlují, horší je to však, když je to z nedbalosti. Právě jsem se vrátil z Říma, však Vám o některých svých dojmech napíši a tak si to přečtete v Hlasu Národa. Přeji Vám, abyste to své stáří prožívali ve vzájemném porozumění, aby Vám ten zrak sloužil a abyste mohli ty naše noviny číst.

Poroučím Vás Boží ochraně.

Otec Vojtěch Vít

CHICAGO, ILLINOIS:

Vážená redakce,

zasílám předplatné, poněvadž, když jsem se podívala na datum v novinách, tak vidím, že taky čtu na dluh. Odpusťte, že jsem to přehlédla, ale nějak jsem si to popletla ještě s předplatným na Katolík. Nechci bez Hlasu Národa být a tak posílám šek na $15.00 a nějak mi to tam spravte.

S úctou vaše čtenářka

Charles Schanilec

* * *

Milá paní Schanilec,

Pán Bůh zaplať za předplatné. Nic si z toho nedělejte, že jste přehlédla, že Vám předplatné vypršelo, hlavně, že jsme to dostali. Buďte hodně zdráva, se srdečným pozdravem od nás všech

redakce Hlasu Národa

CHATHAM, ONTARIO:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám vám předplatné na noviny a na další jejich udržování dar $4.00. Jsem starší vdova, ráda bych vám poslala i víc, ale podporuji dle možnosti, kde mohu a kde je to zapotřebí.

Srdečně vás všechny v tiskárně pozdravuji a vyprošuji vám u sv. Antonínka v Chathamu hojnost Božích milostí a nechť vám dobrotivý Bůh udělí zdraví a sílu, abyste mohli zvládnout všechnu tu práci, co na vašich bedrech spočívá.

Vaše čtenářka

Anna Kmec

* * *

Milá naše čtenářko,

upřímné díky za předplatné a za dar na tisk. Jen kdyby si každý vzpomněl jako Vy, hned bychom na tom byli lépe, obvzlášť kdyby všichni ti zapomnětlivci a liknavci už konečně vyrovnali to své předplatné. Za modlitby k sv. Antoníčkovi Vám jsme nesmírně vděčni, my si na Vás oplátkou vzpomeneme modlitbou při našich nedělních českých bohoslužbách u sv. Prokopa v Chicagu. Jak už jsme několikrát psali, je nám velmi líto, že jsme se k vám v poslední době do Chatham nedostali, poněvadž k vám jezdíme opravdu rádi. Když Pán Bůh dá zdraví a trochu to půjde, tak se tam příští rok u sv. Antoníčka uvidíme.

S pěkným pozdravem Vám i všem známým Chathamským

Otec Vojtěch Vít s redakcí Hlasu Národa

POTOMAC, MARYLAND:

Vážený Otče Víte,

přiloženě Vám posílám šek na $10.00; $5.00 na mši sv. a $5.00 na tisk. Prosím, abyste mši sv. sloužil za mého drahého zemřelého manžela Františka Kreysu. Dělala jsem "babysitter" a tak mám nárok na Social Security. V zimě bydlím u dcery na Floridě, která má už 9 vnoučat (moje jsou to pravnoučata) a někdy jsem u syna v Potomacu, který má 4 dospělé syny, ještě svobodné — hodné chlapce, dobré katolíky.

V roce 1948 komunisté nám vzali všechen náš majetek, jsem šťastna a děkuji Pánu Bohu, že můžeme žíti v této krásné, svobodné zemi. Je mi již 82 let. Syn František pojede asi koncem srpna do Chicaga a rád by Vás ve Velehradě navštívil.

S přáním pevného zdraví, Božího požehnání a hodně trpělivosti do dalších let.

Vaše stará čtenářka

Marie Kreysová

* * *

Milá naše maminko Kreysová,

Pán Bůh zaplať za dar na tisk i za zaslané peníze na mešní intenci. Pomodlím se za Vašeho dobrého manžela Františka při mši svaté.

Rád uvidím Vašeho syna při jeho srpnové návštěvě v Chicagu a ukážu mu, jak to tu u nás vypadá a co s pomocí Boží bychom chtěli ještě udělat.

Buďte hodně zdráva a užívejte klidu stáří se svými dětmi, vnoučaty a i pravnoučaty; vždyť jich už máte pěknou řádku, jak nám o tom píšete. Pomodlete se za nás, někdy to opravdu potřebujeme.

Velmi dobře si vzpomínám i na několik Vašich dopisů z N. a K., a také na to, jak křesťansky jste se oba dovedli vyrovnat se ztrátou v pctu tváře vydřeného majetku a s důvěrou v Boha začít v Americe znovu. Dnes Vám za to Bůh štědře žehná rodinnou pohodou. Moc Vás pozdravuji.

Váš v Kristu

Otec Vojtěch Vít

BERWYN, ILLINOIS:

Milá redakce Hlasu Národa,

v příloze posílám Money Order na $25.00, předplatné na rok a zbytek jako výpomoc na všechny ty vaše výdaje. Přeji vám všem zúčastněným na vydávání Hlasu Národa hodně zdraví, úspěchu a radosti z vykonané práce. Díky Bohu za požehnání vašeho poslání.

Srdečně zdraví

Jarosl. Kolbabová

* * *

Milá naše čtenářko,

srdečný pozdrav Vám i Vaší milé mamince a upřímné díky jak za předplatné a dar tisku, tak za Vaše slova povzbuzení.

A pak — za všechnu tu Vaši nelíčenou ochotu pomáhat; za upřímnou a účinnou pomoc při všech našich národních podnicích pro dobrou věc!

Buďte obě hodně zdrávy.

Redakce Hlasu Národa

CICERO, ILLINOIS:

Vážená redakce,

s přiloženým předplatným na další rok, chtěl bych vám blahopřát k tak vysoké úrovni týdeníku Hlasu Národa. Je pro nás všechny nutné si uvědomit stoupající úroveň vašich novin, zvláště když ostatní české noviny bohužel upadají a ztrácejí úroveň, kterou měly ještě před rokem.

Doufejme, že naše ostatní čs. noviny se dostanou z krise, ve které se nalézají.

S přáním hodně zdaru,

oddaný B. M. Vlček

* * *

Vážený náš čtenáři,

předně srdečné díky za zaslání předplatného. Jsme opravdu rádi, že jste s novinami spokojen. Vaše laskavá slova jsou nám povzbuzením a zároveň závazkem, abychom se pokud můžeme, snažili i dále zlepšovat jejich úroveň. Šlo by udělat ještě mnohé, jen kdyby nás bylo na práci více. Se srdečnou upřímností přejeme i ostatním našim exilovým čs. novinám, aby mohly i nadále pokračovat a plnit důležitou úlohu našeho exilového tisku ve svobodném světě.

S pěkným pozdravem a přáním příjemného užití letních dnů

redakce Hlasu Národa

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd., Berwyn
INVESTICE — PŮJČKY
Dlouhá léta zkušenost

LETEM SVĚTEM

Belize City. — Británie posílila svou vojenskou posádku ve své malé kolonii Belize ve střední Americe, protože jí sousední Guatemala, která si činí nároky na území Belize, pohrozila "vojenskou akcí" v případě, že nevyhoví jejím požadavkům mírovou cestou. Anglie totiž pomýšlí udělit území Belize brzy nezávislost. Avšak Guatemala tvrdí, že má historická práva na celé území Belize, zatímco Anglie je ochotna vyhovět přání obyvatel a udělit Belizeanům plnou nezávislost. Britská a guatemalská delegace jednají nyní o této věci ve Washingtoně. Belize měří méně než 9,000 čtverečních mil a čítá pouze 130,000 obyvatel.

• • •

Washington. — Mluvčí U.S. vlády potvrdil, že v pouštích Nevady už byly konány podzemní pokusy s neutronovou bombou, která svým mocným radioaktivním zářením zabíjí vše živé bez přílišného pustošení přírody a staveb. President Carter rozhodne v polovině srpna, zda se bude tato bomba vyrábět ve velkém. Radioaktivní záření této bomby pronikne zdmi a ani podzemní kryty nejsou před ním chráněny. Smrt, způsobená tímto zářením, je prý pomalá a bolestivá. Podle mínění vojenských odborníků, pomocí této bomby, dálkově střely Cruiser a bombardéru B—1, Spojené státy nabyly rozhodné vojenské převahy nad komunistickým světem. Proto Moskva vede intensivní propagandu proti výrobě těchto zbraní, ve snaze ovlivnit ve svůj prospěch americké a světové veřejné mínění, a soudruh Brežněv odložil svůj spěch setkat se s presidentem Carterem.

• • •

New York. — Bezpečnostní rada Spojených národů jednohlasně doporučila přijetí nového ministátu, republiky Džibuti — dřívější francouzské kolonie Afars a Issas — za 148. člena O. S. N. O této věci bude hlasovat Valné shromáždění světové organizace při svém podzimním zasedání 20. září.

• • •

Taipei. — Čínský vojenský pilot Fan Yuan-yen, 41-letý, uprchl se svým letadlem Mig—19 jakož i s tajnými dokumenty o vojenských objektech na pobřeží rudé Číny do Taiwanu, kde požádal o politický asyl. Je to první čínský pilot, kterému se v posledních deseti letech podařil útěk na svobodu v letadle. K útěku jej prý přivedlo příliš velké utrpení, které musí snášet čínský lid za komunistického režimu. Pilot Yuan-yen obdrží od taiwanské vlády odměnou 5,000 uncí zlata v hodnotě 700,000 dolarů; podobná odměna je slíbena těm Číňanům, kteří uprchnou na Taiwan s letadlem, lodí nebo jinak s vojenskými tajnými dokumenty.

• • •

Dublin. — Ministerský předseda Irské republiky Jack Lynch požadoval při tiskové konferenci spojení Severního Irska neboli Ulsteru s Irskou republikou, aby "irský národ byl sjednocen a mohl si na svém ostrově sám zařídit své záležitosti bez cizího zasahování". V Ulsteru už zahynulo následkem nepřátelství mezi oběma stranami celkem 1,764 lidí. Anglie tam má na 14,000 vojáků k udržování pořádku, a ačkoli je podstata severoirského boje politická a mocenská, světový tisk mluví stále jen o boji mezi protestanty a katolíky.

• • •

Moskva. — Americkému velvyslanci v Sovětském svazu Malcolmu Toonovi nebylo 4. července dovoleno přednést jeho tradiční řeč u příležitosti výročí americké nezávislosti na televizní obrazovce, protože odmítl vynechat zmínku o Carterově politice respektu lidských práv, ač velvyslanec Toon se v připravené řeči o nezachovávání lidských práv v Sovětském svazu vůbec ani nezmínil. Kremelští vládci jistě měli špatné svědomí.

• • •

Thurmont, Md. — President Carter udělil u příležitosti svátku nezávislosti nejvyšší občanskou záslužnou medajli — (posmrtně) — bojovníku za černošská práva dr. Martinu L. Kingovi, jakož i vynálezci sera proti dětské obrně dr. Jonáši Salkovi: Důvod za jejich "úsilí na rozličném poli o zlepšení amerického způsobu života". Dr. King podle jeho slov "dopomohl USA k tomu, že američtí černoši a běloši se vzájemně lépe poznali", zatím co dr. Salk "zachránil naši zemi od epidemie kruté nemoci".

• • •

Buenos Aires. — Bývalá argentinská presidentka Maria Estela Peronová, 44letá, vdova po presidentu Juan Peronovi, je už 15 měsíců na samotce — (v úplném odloučení od světa) — ve vojenské základně Azcardo, 190 mil jižně od Buenos Aires. Těžko snáší svou samotu, trpí depresemi a před několika dny se pokusila i o sebevraždu požitím většího množství spacích pilulek. Byla zachráněna rychlým vypumpováním jejího žaludku. Stále se proti ní připravuje soudní přelíčení, nebot' se jí vytýká, že za svého 21-měsíčního presidentství zpronevěřila na jeden milion dolarů státních a veřejných peněz. Nemá žádnou naději na brzké propuštění z vězení; i kdyby byla nakonec shledána nevinnou, anebo kdyby jí nynější argentinský president veřejně odpustil její zpronevěru, bude musit ve vězení ztrávit ještě několik let než bude proti ní připraveno soudní jednání. Argentinská veřejnost na ni už ale téměř zapomněla. Peronová v důsledku své nezkušenosti a neschopnosti vládnout přivedla svou zemi do všeobecného chaosu.

• • •

Riyadh. — Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty rozhodly zvýšit o pět procent ceny svého oleje; v důsledku tohoto kroku budou opět ceny oleje všech členských zemí olejového kartelu stejně vysoké. Američtí hospodářští analysté předpovídají, že tím ve Spojených státech cena jednoho galonu gazolinu a otopného oleje stoupne jen asi o půl centu.

• • •

Ankara. — Turecký levicový premiér Bulent Ecevit, jehož socialistická strana obdržela při posledních volbách nejvíce hlasů, sestavil z lidí své strany menšinovou vládu, kterou mu parlament neschválil. Proto po deseti dnech rezignoval ze své funkce předsedy vlády a novým premiérem se stal dřívější premiér Suleyman Demirel. Čeká se, že s návratem jeho vlády se vrátí do Turecka i dřívější politická a hospodářská nestálost, a že tím bude nadále trpět i turecké spojenectví s NATO.

• • •

Bangkok. — Smlouva SEATO, uzavřená úsilím John Foster Dullesa před 23 roky pro obranu jihovýchodní Asie proti komunistům, "dotrpěla". Úředně přestala existovat. Jejími členskými zeměmi byly vedle Británie a Spojených států také Thajsko, Filipiny, Austrálie a Nový Zéland. Francie a Pakistán opustily tuto smlouvu už dříve. Za vietnamské války poslaly členské země SEATO do Jižního Vietnamu jen symbolické oddíly, zatímco za Korejské války poslaly západoevropské země na obranu svobody v Jižní Koreji své elitní vojáky. — Tato smlouva ovšem tehdy také sponsorovala některé rozvojové projekty v jihovýchodní Asii: stavbu klinik a škol, zavodňování pozemků a zlepšování zemědělských metod.

• • •

Washington. — Pět z osmi největších U.S. podniků jsou olejářské společnosti Exxon, Texaco, Mobiloil, Standard Oil a Gulf Oil; vloni jejich celkový obrat činil 135 bilionů dolarů. Někdy vzniká otázka, co se stane s tímto obrovským průmyslovým odvětvím, jaké svět dosud nikdy neviděl, až prameny zemního olejeje začnou všeobecně vysýchat. Tyto a většina ostatních olejových společností Spojených států si už dříve položily tuto otázku a hledí si zajistit budoucnost. V první řadě hledají jiné zdroje energie. Stávají se vlastníky uhlí, uranu, olejové břidlice a těrového písku: 24 velkých amerických olejářských společností má už teď ve vlastnictví 44 procent volných uhelných rezerv; 12 společností kontroluje 51 procent amerických rezerv uranové rudy a 5 společností vlastní 62 procent veškerého zařízení na drcení a mletí uranové rudy. Z dvaceti největších soukromých vlastníků uhelných dolů ve Spojených státech je 14 olejářských společností a z dvaceti největších vlastníků uranové rudy je též 12 olejářských společností. Olejářské společnosti investují navíc svůj kapitál do studia pro využití sluneční a geotermické (zemotepelné) energie, jakož i na hledání hospodářsky výhodných technik na výrobu gazolinu z uhlí; (z hnědého uhlí začali nacisté u nás vyrábět benzin už za války v Mostě). U.S. olejářské společnosti se už také připravují na dobu, kdy naše vláda dá soukromým společnostem dovolení vyrábět obohacený uran a zpracovávat atomové odpadky. Řada olejářských společností hledí investovat svůj kapitál také do jiných oborů, než je energetika. Tak například společnost Mobil se nedávno stala vlastníkem řetězových velkoobchodů "Montgomery Ward" a zároveň podniku "Container Corporation of America". Proto jeden mluvčí amerických olejářských společností mohl nedávno prohlásit, že budoucnost většiny těchto společností je zajištěna, a že jejich přeorientování na nové obory bude prováděno už během příštích patnácti let. — Olejářské společnosti znamenají nesmírný přínos Americe v oborech vědeckého bádání, technologie, účinného vedení obrovských podniků a výnosných investic finančních prostředků.

• • •

Mohuč. — Už častokrát různí politikové, hospodářští myslitelé a básníci vyslovili domněnku, že tropické pralesy, hýřící bujnou vegetací, by mohly být přeměněny v budoucí obilnici celého světa. Specialisté v agronomii tropických zemí však byli od začátku velmi střízliví v posuzování možností přeměny tropického pralesa k rozvoji světového zemědělství. Nyní o tomto problému promluvil na sjezdu německých zeměpisců v Mohuči profesor Wolfgang Weischet. Řekl, že k vůli bujné vegetaci tropického pralesa mnozí lidé podléhají ilusi, že by bylo možno tento prales vykácet a přeměnit jej v úrodné lány obilí všeho druhu, dostačující pro uživení celého světa. Podmínky tamního rovníkového podnebí však vylučují tuto možnost — aspoň v dnešním stavu zemědělské vědy a techniky. Kdyby se vykácely části tropického pralesa, každodenní prudké deště by vylouhovaly získanou ornou půdu tak dokonale, že by v ní nezůstaly žádné živiny, takže by se stala rychle úplně neplodnou. Umělá hnojiva by byla jednoduše odplavena vodou z lijavců. Tropický prales je udržován v existenci vrstvou humusu, neboli hnijících organických látek, které jsou zdrojem živin pro porost, a zároveň symbiosou mikroskopických hub s kořeny tropického porostu: zatímco tyto houby v sobě udržují chemikálie, nutné pro výživu rostlin, rostliny zase poskytují houbám produkty své fotosyntézy. Tento biologický proces je možný pouze u stromů pralesa nikoliv však u zemědělských rostlin. Proto při dnešním stavu zemědělské vědy prof. Weischet varuje před záměry vykácet části tropického pralesa a přeměnit je v pozemky pro intensivní zemědělství. Spodní půda tropických pralesů pod vrstvou humusu tam totiž následkem prudkých dešťů úplně postrádá vitálně důležitých prvků pro rostliny: vápníku, hořčíku, sodíku, draslíku a fosforu. Po vykácení pralesa by pak rychle zmizela i vrstva humusu. Proto nelze očekávat mnoho z využití tropů pro zemědělství. Tamní pozemky se jen při zachování pralesa hodí pro extensivní zemědělství, jež dostačuje pro obživu místního obyvatelstva. Největší část světového obilí budou nadále mu-

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU

srdečně zve krajanskou veřejnost na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

spojený s oslavou

60 LET NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

v neděli 17. července 1977

- **Pontifikální mše sv. v 10:30 A.M. v chrámu P. Marie Lurdské. Celebruje biskup Daniel Kučera, O.S.B. za asistence kněží z českých farností.**
- **Občanská oslava ve 2:00 P.M. — Česká síň Sokol, 4314 Clark Avenue. — V národopisném programu vystoupí krojovaná mládež z Toronta, Chathamu, Ont., a ze Swanton, Ohio.**
- **Oběd — Občerstvení**
- **K tanci hraje Karlínská dechovka**

sit poskytovat úrodné pozemky z mírného podnebního pásma.

• • •

Kingston. — Ostrov Jamaika, ležící v Karibském moři jižně od Kuby, měří jen o málo více než 4,000 čtverečních mil a má dva miliony černošských obyvatel — (jen asi 2% obyvatel Jamaiky jsou příslušníky jiných ras). — Tato bývalá britská kolonie má jen nepatrné přírodní bohatství a trpí velmi vážnými ekonomickými problémy. Kromě zemědělství jsou na Jamaice zdrojem obživy místních obyvatel jen těžba bauxitu, výroba rumu a turistický ruch. Turisté však přestali najednou v posledních dvou letech na Jamaiku přijíždět a také obchod se zahraničím se téměř zastavil. Jednotkové obchody zejí prázdnotou a mnohé potřebné věci chybějí. Když tam letos při volbách zvítězili opět "socialisté" a ministerským předsedou se znovu stal Michael Manley, veliký obdivovatel Castrovy Kuby, střední a vyšší sociální vrstvy se toho zalekly, protože prohlásil, že bude usilovat o "spravedlivější rozdělení majetku". Technická elita země, lékaři, inženýři a vědci všeho druhu začali o překot opouštět zemi a stěhovat se do Kanady a do Spojených států. Podle vládních statistik asi pětina předních specialistů země se už vystěhovala; skutečný počet je však pravděpodobně ještě vyšší. Pouze chudí lidé zůstávají doma. Mezi mzdami jsou tam veliké rozdíly; zatím co vysoce specializovaný ředitel průmyslového podniku může vydělat až $40,000 ročně, jeho služka má pouze $20 týdně. Stavební inženýři tam jsou dnes k nenalezení, a návštěvu u lékaře či u zubního lékaře je si nutno zajistit měsíce předem. Jsou obavy, že hospodářský život Jamaiky se úplně zhroutí a postupně tam bude "z nutnosti" zaveden podobný marxistický systém jako je na Kubě.

• • •

Washington. — Jedna libra surového uranu stojí dnes $42.55; ještě v roce 1972 stála pouze šest dolarů. V roce 1976 bylo ve svobodném světě vyrobeno celkem 30;700 tun kysličníku uranového; z toho připadalo na Spojené státy 12,500 tun (44 procent), na Kanadu 7,600 tun (24.8 procenta), na Jižní Afriku 3,200 tun (10.5 procenta), na Francii 2,200 tun (7.2 procenta), na Niger 2,000 tun (6:5 procenta) a na Gabún 1,200 tun (3.9 procenta). Údaje o výrobě uranu v komunistických zemích nejsou známy. V USA stát Wyoming poskytl 34.5 procenta amerického uranu, Nové Mexiko 32.5 procenta, Texas 8.8 procenta a Colorado 8.8 procenta.

• • •

Washington. — Ve Spojených státech jsou telefonické rozhovory na dlouhou vzdálenost přenášeny ultrakrátkými elektromagnetickými vlnami; proto je snadno možno je odposlouchávat. Sovětský svaz má ve Spojených státech při nejmenším šest odposlouchávacích ústředen: jednu v budově velvyslanectví ve Washingtoně a pět dalších na jiných místech. Proto může odposlouchávat velkou část soukromých i vládních dálkových telefonických rozhovorů a tím způsobem se dozvědět mnoho tajných ekonomických i jiných informací. Tytéž informace by mohly obdržet i jiné země, jakož i soukromé společnosti i zločinecké organizace. Carterova vláda připravuje nyní tajný plán pro zavedení opatření, jimiž by toto odposlouchávání bylo znemožněno. Provedení tohoto plánu by však stálo stamiliony, možná i biliony dolarů.

• • •

Moskva. — Sovětští diplomaté dostávají před odchodem do ciziny i tyto instrukce o chování při jídle s cizími osobnostmi: "Nesrkejte z talíře poslední lžíci polévky; jíte-li rybu či maso, nenechávejte po sobě talíř tak vyčistěný, jako kdyby byl umytý; nestrkejte nůž do úst; nedrobte si chléb do své polévky; nevyplivujte kosti do svého mělkého talíře; nevyplivujte kolem sebe jádra a pecky z ovoce; nezastrkujte si ubrousek kolem krku, nýbrž položte si jej na svůj klín; nemluvte s plnými ústy a hlavně nepijte příliš mnoho vína, o němž Západ říká, že je v něm pravda. Stálo by vás to vaši diplomatickou kariéru!"

Církevní vyznamenání pro slovensko-amerického redaktora

Passaic, N.J. — John C. Sciranka, redaktor časopisu "Slovak Catholic Sokol" v USA a předseda východní oblasti Slovenské katolické federace v Americe byl nyní za svou dlouholetou práci v apoštolátě katolického tisku odměněn sv. Otcem Pavlem VI. medajlí "Pro Ecclesia et Pontifice". — Vyznamenanému p. redaktoru J. C. Scirankovi ze srdce blahopřejeme a rádi si vzpomínáme na setkání s ním letos v červnu v římském Nepomucenu, kam přivezl celý malý autobus svých známých a etn. slovenských sestřiček, aby jim ukázal místa, kde studovalo a bylo vychováno několik generací slovenských kněží a kam opět přicházejí i Slováci uprchlíci, kteří se chtějí stát kněžími.

Několik zajímavostí o zastavení úniku nafty na ostrůvku Bravo

Stavanger. — U jedné nově zbudované studně zemního oleje na umělém ostrůvku Bravo v Severním moři, asi uprostřed mezi Norskem a Anglií, došlo k poruše potrubí čerpadla. Již jsme o tom psali, ale dnes k tomu dodáváme několik podrobných informací.

Denně se tak ztratilo 28,000 barelů oleje, a za celý týden se tam utvořila olejová skvrna větší než stát Delaware; podle odhadů byla 2,100 čtverečních mil velká.

K zastavení tohoto prudkého proudu oleje — který se hrnul z mořského dna větší rychlostí než je rychlost zvuku za tlaku 4,000 liber na čtvereční inč — byla pozvána americká firma Paul Adair z Dallasu, Tex. Tato poslala na místo skupinu svých specialistů, kterým se však po šesti pokusech nepodařilo proud oleje zastavit. Adair tedy přijel sám na místo v sobotu 30. dubna a jeho vlastní pokus se hned napoprvé podařil. Bylo nutno pracovat za velmi těžkých podmínek: stále bylo velké nebezpečí vzniknutí požáru, moře bylo neklidné a stálý déšť' horkého oleje způsoboval, že všichni se cítili "jako v pekle". Pak se nelze divit tomu, že Adair požaduje za práce tohoto druhu nejméně $10,000 dolarů denně; olejářské firmy však přiznávají, že každý cent tohoto obnosu je dobře zasloužený. V tomto roce Adairova firma s úspěchem vyřešila už patnáct podobných případů. V roce 1963 se rázem stala světoznámou, když se jí podařilo pomocí výbuchu dynamitové nálože uhasit obrovský požár olejových polí na Sahaře.

Kard. Medeiros má být pohnán před soud za to, že "ovlivňuje" věřící

Boston. — Bill Baird, fanatický propagátor potratu, chtěl na bostonském předměstí Marlboro založit kliniku, specialisující se v provádění potratů. Bostonský arcibiskup kardinál Humberto Medeiros však zakázal katolíkům své arcidiecéze pod trestem exkomunikace jakkoliv spolupracovat na uskutečnění Bairdova projektu. Baird ho nyní obžaloval před distriktním federálním soudem, že prý svou hrozbou, kterou ovlivňoval katolíky, poškodil jeho výdělky a porušil jeho občanská práva; žádá 2.3 miliónu dolarů odškodného. Kardinál pouze vykonával svou biskupskou povinnost, a také nikdo mu nemůže bránit dávat svým katolíkům pokyny, vztahující se k jejich náboženství. Jeho odsouzení federálním soudem by tedy bylo neklamným případem pronásledování a diskriminace katolické církve a katolického náboženství.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE,
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VDĚČNĚ BLAHOPŘEJEME

J. Exc. DANIELU W. KUČEROVI, O.S.B.

K JEHO JMENOVÁNÍ

SVĚTÍCÍM BISKUPEM

diecése Joliet, Ill.

Narozen: 7. 5. 1923
Knězem: 26. 5. 1949
Opatem: 19. 8. 1964
Biskupem: 21. 7. 1977

a nezapomínáme,

jak jste se v době svého zvolení opatem svatoprokopského kláštera v Lisle snažil vážně zamyslit nad našimi náboženško-kulturními potřebami a v mezích svých možností jste nám podal pomocnou ruku.

Při tomto zaslouženém uznání, kterého se Vaší Excelenci dostalo od Svatého Otce Pavla VI.
Vás, nejdůstojnější Otče biskupe
ujišťujeme svými modlitbami o hojnost Božího požehnání do dalších let Vaší odpovědné práce na vinici Páně pro šíření Radostné zvěsti Kristova evangelia pro dobro všech lidí a k rozkvětu Církve v USA.

Rev. KAREL KOLEK, O.S.B.
farář osady sv. Prokopa v Chicagu

Rev. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb

se všemi věřícími čs. exilovými rodinami a návštěvníky nedělních bohoslužeb u sv. Prokopa

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

Hle, toť služebník věrný a prozíravý,
kterého si Pán vybral a ustanovil,
aby pečoval o Boží lid.

Českoamerické kulturní středisko "VELEHRAD",
vydavatel "HLASU NÁRODA",
jeho redakce, zaměstnanci a dobrovolní pracovníci
mají upřímnou, vděčnou radost z papežského jmenování
býv. Njdp. opata svatopetrského kláštera
a rektora Illinoiské benediktinské koleje v Lisle, Illinois

J. EXC. DANIELA W. KUČERY, O.S.B.

SVĚTÍCÍM BISKUPEM

diecése Joliet, Illinois

K tomuto církevně veřejnému uznání jeho duchovních a lidských kvalit
blahopřejeme jak jemu osobně, tak jeho drahé české mamince,
jeho rodným bratřím — kněžím a celé Svatoprokopské klášterní rodině.

K čtvrtečnímu (21. 7. 77) daru plnosti svátosti biskupského svěcení
a k vykonávání nových pastýřských úkolů,
Vám, njdp. Otče biskupe,
hojnost zdraví, Boží pomoci a požehnání
za chicagský "Velehrad" a "Hlas Národa"

vyprošují:

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG
předseda "Velehradu"

Otec VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
redaktor "Hlasu Národa"

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

V evropské kvalifikaci světového šampionátu bylo zatím sehráno 48 zápasů a po prázdninách dojde ještě ke 30 střetnutím. Zatím skončila devátá kvalifikační skupina, v níž triumfovali Mad'ři. Mají však před sebou další kvalifikaci: na podzim se střetnou s poraženým celkem turnaje tří vítězů jihoamerické kvalifikace (Brazílie, Peru, Bolívie). Turnaj se koná v červenci v kolumbijském Cali, první dva postupují přímo na MS do Argentiny a třetí bude bojovat s Mad'arskem o účast na MS. Prakticky rozhodnuto je již v evropských skupinách číslo 1 a 6, v nichž mohou být Poláci a Švédové předstiženi pouze teoreticky. Velké naděje na postup mají Italové, Holand'ané a Rumuni, zatímco konec bude znamenat kvalifikace pro některá silná mužstva: jen zlomek naděje mají Angličané, Belgičané, Jugoslávci či Španělé. Nejasná je situace ve skupině 3 (Rakousko, Turecko, NDR), ve skupině 5 (Francie, Bulharsko) a ve skupině 7, v níž je i Československo. Další zápasy začínají 1. srpna střetnutím Holandsko—Island, definitivní tečku (nebudou-li mít v některé skupině mužstva stejný počet bodů i stejné skóre) udělá za kvalifikaci utkání Itálie—Lucembursko, které se hraje 3. prosince.

Skupina 1

Zatím sehráno: Kypr—Dánsko 1:5 a 0:5, Polsko—Kypr 5:0 a 3:1, Portugalsko—Polsko 0:2, Portugalsko—Dánsko 1:0, Kypr—Portugalsko 1:2, Dánsko—Polsko 1:2.

1. Polsko	12:2	8
2. Dánsko	11:4	4
3. Portugalsko	3:3	4
4. Kypr	3:20	0

Zbývá sehrát: 21. 9. (první je den, následuje měsíc) Polsko—Dánsko, 9. 10. Dánsko—Portugalsko, 29. 10. Polsko—Portugalsko, 16. 11. Portugalsko—Kypr.

Skupina 2

Zatím sehráno: Finsko—Anglie 1:4 a 1:2, Finsko—Lucembursko 7:1 a 1:0, Lucembursko—Itálie 1:4, Itálie—Anglie 2:0, Anglie—Lucembursko 5:0, Finsko—Itálie 0:3.

1. Itálie	9:1	6
2. Anglie	11:4	6
3. Finsko	10:10	4
4. Lucembursko	2:17	0

Zbývá sehrát: 12. 10. Lucembursko—Anglie, 15. 10. Itálie—Finsko, 16. 11. Anglie—Itálie, 3. 12. Itálie—Lucembursko.

Skupina 3

Zatím sehráno: Turecko—Malta 4:0, NDR—Turecko 1:1, Malta—Rakousko 0:1 a 0:9, Malta—NDR 0:1. Rakousko—Turecko 1:0.

1. Rakousko	11:0	6
2. Turecko	5:2	3
3. NDR	2:1	3
4. Malta	0:15	0

Zbývá sehrát: 12. 10. NDR—Rakousko, 29.10. NDR—Malta, 30. 10. Turecko—Rakousko, 16. 11. Turecko—NDR, 27. 11. Malta—Turecko.

Skupina 4

Zatím sehráno: Island—Belgie 0:1, Island—Holandsko 0:1, Holandsko—Severní Irsko 2:2, Belgie—Severní Irsko 2:0, Belgie—Holandsko 0:2, Island—Severní Irsko 1:0.

1. Holandsko	5:2	5
2. Belgie	3:2	4
3. Island	1:2	2
4. Sev. Irsko	2:5	1

Zbývá sehrát: 31. 8. Holandsko—Island, 4. 9. Belgie—Island, 21. 9. Sev. Irsko—Island, 12. 10. Sev. Irsko—Holandsko, 26. 10. Holandsko—Belgie, 16. 11. Sev. Irsko—Belgie.

Skupina 5

Zatím sehráno: Bulharsko—Francie 2:2, Francie—Irsko 2:0 a 0:1, Bulharsko—Irsko 2:1.

1.—2. Francie	4:3	3
1.—2. Bulharsko	4:3	3
3. Irsko	2:4	2

Zbývá sehrát: 12. 10. Irsko—Bulharsko, 16. 11. Francie—Bulharsko.

Skupina 6

Zatím sehráno: Švédsko—Norsko 2:0, Norsko—Švýcarsko 1:0, Švýcarsko—Švédsko 1:2 a 1:2.

1. Švédsko	6:2	6
2. Norsko	1:2	2
3. Švýcarsko	2:5	0

Zbývá sehrát: 7. 9. Norsko—Švédsko, 30. 10. Švýcarsko—Norsko.

Skupina 7

Zatím sehráno: Československo—Skotsko 2:0, Skotsko—Wales 1:0, Wales—Československo 3:0.

1. Wales	3:1	2
2. Československo	2:3	2
3. Skotsko	1:2	2

Zbývá sehrát: 21. 9. Skotsko—Československo, 12. 10. Wales—Skotsko, 16. 11. Československo—Wales.

Skupina 8

Zatím sehráno: Španělsko—Jugoslávie 1:0, Rumunsko—Španělsko 1:0, Jugoslávie—Rumunsko 0:2.

1. Rumunsko	3:0	4
2. Španělsko	1:1	2
3. Jugoslávie	0:3	0

Zbývá sehrát: 26. 10. Španělsko—Rumunsko, 13. 11. Rumunsko—Jugoslávie, 30. 11. Jugoslávie—Španělsko.

Skupina 9

Výsledky: Řecko—Mad'arsko 1:1 a 0:3, SSSR—Řecko 2:0 a 0:1, Mad'arsko—SSSR 2:1 a 0:2.

1. Mad'arsko	6:4	5
2. SSSR	5:3	4
3. Řecko	2:6	3

* * *

Nejdražším a nejbohatším anglickým fotbalistou všech dob je 26letý Kevin Keegan, útočník vítěze PMEZ FC Liverpool, jehož za dva miliony marek koupil Hamburger SV. Ročně dostane 400 tisíc marek, což je pětkrát tolik, než berou britské hvězdy doma. Není proto divu, že se i jiní fotbalisté snaží o smlouvy se západoněmeckými kluby. Kevin Keegan bude v Hamburku vydělávat čtyřikrát víc než britský předseda vlády.

* * *

Mužstvem roku ve Skotsku je Celtic Glasgow. Po dvouleté přestávce dobyli zelenobílí mistrovský titul v suverénním stylu, s devítibodovým náskokem a celkově už po třicáté. Kromě ligového prvenství získal Celtic i pohárovou trofej, díky vítězství 1:0 ve finále proti odvěkému rivalovi Glasgow Rangers. Pohár získal Celtic už po dvacátépáté.

* * *

AC Milán se stal vítězem Italského poháru. Ve finále porazil svého rivala Inter Milán 2:0 brankami Maldera a Braglia. Zápasu přihlíželo 70 tisíc diváků.

* * *

Přátelské zápasy:

Brazílie—Francie 2:2

Sto třicet tisíc diváků se přišlo podívat v Rio de Janeiru na střetnutí domácích fotbalistů s Francií. To se pro hosty nevyvíjelo nejpříznivěji, ve 49. minutě vedli domácí 2:0 a byli v mohutném náporu. Jenže Francouzi se vzchopili k protiúderu, vsadili vše na útok a zdařilo se jim téměř nemožné: brzy snížili a pět minut před koncem dokonce vyrovnali. Domácí publikum po skončení utkání své hráče vypískalo. Branky: Edinho, Roberto — Six, Tresor.

Atletico Mineiro—Francie 3:1

Branky: Reinaldo, Marcinho, Alfredo — Tresor.

Argentina—Jugoslávie 1:0

Jedinou branku vsítil ve 32. minutě z penalty Passarela. Utkání v Buenos Aires sledovalo 50.000 diváků.

*

Interpohár

III. skupina

Inter Bratislava—FC Curych 5:0

Branky: Novotný, Šajánek, Bajza, Petráš, Jurkemik. Inter jasně ovládal hru, dařila se střelba a to ještě Petráš, Hudec a Novotný hodně zahodili. FC Curych, semifinálista posledního PMEZ, nastoupil bez osmi hráčů základní sestavy a na branku domácích vystřelili jen dvakrát.

Innsbruck—Eintr. Frankfurt 1:1

1. Inter	7:2	3
2. Frankfurt	3:3	2
3. Innsbruck	1:1	1
4. Curych	0:5	0

V. skupina

Slavia Praha—Young Boys Bern 5:0

Branky: Jebavý 2, Segmüller, Jarolín, Houška. Bez velké námahy si poradili sešívaní se šestým týmem švýcarské ligy. Nastoupili bez Cipra, Frydrycha, Svobody a P. Herdy. Příležitost dostali mladí a uspokojili Jarolím a Lauda, jejichž přestupní lístky jsou v současné době v jednání. Hra byla typicky letní úrovně, domácí hráli s chutí a hosté se jen snažili.

Legia Varšava—Landskrona Bois 1:0

1. Slavia	10:3	4
2. Legia	1:0	2
3. Landskrona	3:6	0
4. Young Boys	0:5	0

VII. skupina

Zaglebie Sosnowiec—J. Trenčín 2:0

Celý první poločas udržoval Trenčín otevřenou hru, teprve v závěru inkasovali dva góly.

LASK Linec—Lilleström SK 2:1

1. Zaglebie	4:0	4
2. Trenčín	4:2	2
3. Linec	2:5	2
4. Lilleström	1:4	0

VIII. skupina

Admira WAC—Slovan Bratislava 1:5

Branky: Novacek — Kovač, Novotný, Kryštof, Ondruš z penalty, Čatár. Novým trenérem Slovanu je dr. Jozef Vengloš. V útoku se objevil Gallis z VSS Košic, který spolu s Ondrušem, Goghem a Masným patřili k nejlepším na hřišti. Rakušané vzdorovali jen poločas.

B 1903 Kodaň—Hertha BSC Berlín 0:1

1. Slovan	8:2	4
2. Hertha	2:0	4
3. Kodaň	1:4	0
4. Admira	1:6	0

IX. skupina

Zbrojovka Brno — Aalborg 2:1

Branky: Kroupa, Jarůšek — Hennig. Dánové jsou v lize poslední a bylo to znát. Míč ovládají, hru otevřeli vždy na začátku obou poločasů, pak už jen bránili. Nejlepším byl stoper Hennig (190 cm vysoký), který dovedl bránit i útočit. Za stavu 1:0 prošel s míčem cd půle a střelou k tyči vyrovnal. Domácí představili Janečku (posila z Gottwaldova) na pravém křídle, který se snažil, nejlepší byl však Pospíšil. Dvakrát Kroupa a jednou Jarůšek nastřelili břevno.

Salzburg—Oesters Växjo 1:1

1. Växjo	5:3	3
2. Salzburg	2:2	2
3. Brno	4:5	2
4. Aalborg	2:3	1

Evropské poháry se tradičně losují ve Švýcarsku, v městě Curychu a v hotelu Atlantis, a tak tomu bylo i letos. Čtyři čs. mužstva mají tyto soupeře:

PMEZ: Dukla Praha—FC Nantes (Francie)

PVP: Lok. Košice—Oesters Växjo (Švédsko)

UEFA: Rapid Vídeň—Inter Bratislava, Standard Lutych (Belgie).

SPARTA A.B.A. CHICAGO

srdečně zve

své členy, přátele, známé a celou krajanskou veřejnost na

piknik

POŘÁDANÝ

v neděli, 17. července 1977
v National Grove # 2
v Riverside, Illinois
na Des Plaines Ave. a 29th Street

Začátek: v 11 hodin dopoledne

- Bohatý výběr specialit piknikového jídelníčku — včetně bramboráku
- Pivo importovaných i tuzemských značek
- Přátelský zápas v kopané

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Kopaná v Československu

Zbrojovka Brno—Trnava 3:0

Odvetné utkání finále dorosteneckého přeboru Československa v kopané. První zápas vyhrála Trnava 1:0 a jediný gól se jí podařilo vstřelit až v 76. min. po rohovém kopu Klinky, když Brezina usměrnil hlavou míč do branky. Po třech letech opouští titul přeborníka území Slovenska (před 4 lety vyhrála Slavia Praha) a po 13 letech se vrací zpět do Brna. Brněnské vítězství bylo zasloužené, domácí hráli v prvním poločase sice dost nejistě, pak ale vložili do hry všechny své síly, uklidnili se, důrazněji útočili a po tvrdém úsilí dopravili míč třikrát do trnavské branky. Což je překvapení, neboť se všeobecně tvrdilo, že Trnava má lepší hráčský kádr. Branky: Tandler, Zouhar a Čermák z penalty.

Ostrava—Slov. Bratislava 0:0

Finálové utkání přeboru Československa v kopané žáků se hrálo na hřišti Lokomotivy Cheb. Hráno bylo na těžkém terénu, neboť mu předcházela prudká bouře s krupobitím. V normální hrací době skončilo bez branek, a tak oba celky dostaly příležitost ke střílení pokutových kopů. V nich zvítězil Baník Ostrava 3:1 — střelci: Halhoci, Dlouhý, Hrubý a za Slovan Harsa. Samotné utkání mělo velmi vysokou úroveň a líbilo se rekordnímu počtu 2500 diváků. Ostravští působili dojmem chytřejšího týmu, měli výbornou obranu a zakládali nebezpečné útočné akce. Na druhé straně Slovan byl fyzicky vyspělejší.

POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

První mužstvo Sparty hrálo v neděli 3. července v Kanadě proti Spartě Hamilton a vyhrálo 5:3. Sparta Chicago se ujala vedení v 7. min., když obranou soupeře prošel DiBernardo a jistě zavěsil. Potom převzala iniciativu Sparta Hamilton, po zásluze vyrovnala a do poločasu zvýšila na 2:1. Brickse ve 3. minutě po přestávce přízemní střelou do levého růžku vyrovnal na 2:2. Hall dal na Tsoukalase a ten pěknou střelou vsítil Chicagu vedení v poměru 3:2. Enright dostal ideální přihrávku od výborně hrajícího Karla Fajkuse a z 10 metrů zvýšil na 4:2. Poté kopal Hamilton penaltu za faul Brennana, ale brankář Pospíšil bravurně odvrátil, když vystihl úmysl hráče soupeře. Hamilton se však nevzdává a snižuje po vynikající střele na 3:4. Skóre uzavřel skvělý DiBernardo, když utekl všem a Sparta Chicago vyhrála 5:3. Utkání mělo vysokou úroveň a bylo dobrou přípravou pro obě mužstva

Sparta hrála v tomto složení: Pospíšil — Brennan, Graham, Okincicas, Enright — Hall, Gerard, Fajkus, Brickse, DiBernardo, Tsoukalas a střídal Swearingen.

Po zápase uspořádali hamiltonští přátelé pro oba týmy společenský večer s. výbornou hostinou. Za pohostinství Sparta Chicago děkuje presidentu Sparty Hamilton, našemu krajanovi panu Zimmerovi a jeho manželce. Jen tak pro zajímavost, pan Zimmer věrně odebírá Hlas Národa, kde se také dočetl o naší Spartě a tak došlo k tomuto utkání. My zde v Chicagu se již těšíme, že v příštím roce uvítáme Spartu Hamilton na našem hřišti na Morton West.

Pozor přátelé fotbalu!!! Tuto sobotu 16. července v 6 hod. odpoledne hraje Sparta Chicago proti atraktivnímu soupeři z Vídně (Rakousko) F.C. Fortuna. V neděli 17. července se všichni sejdeme na našem pikniku, kde bude vyhrávat "Žízniva šestka" a hudba Boba Nudery.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

MARTINA NEUSPĚLA

Palce jsme ji drželi všichni. Nebylo to nic platné. Martina Navrátilová prohrála ve čtvrtfinále Wimbledonu s Holand'ankou Betty Stoveovou. Stoveová nepatří k nejvyšší světové tenisové špičce. Navrátilovou zná ovšem výborně, neboť se letos stala její partnerkou ve čtyřhře. Agentury uvádějí, že Navrátilová dělala při utkání se Stoveovou zcela necharakteristické chyby. Proč asi? Je to stále tím, čemu bychom měli rozumět my, emigranti, když vzpomeneme na své "cizinecké" počátky?

* * *

ŽÁK MEZI MISTRY

Na mezinárodním tenisovém turnaji ve Wimbledonu došlo k velkému překvapení; devatenáctiletý Američan John McEnroe se probojoval do semifinále dvouhry mužů po pětisetovém vítězství nad Australanem Dentem. McEnroe přijel původně do Londýna pouze na soutěž juniorů a je prvním hráčem wimbledonské historie, který se probojoval do semifinále, ačkoliv si účast na turnaji musel teprve vybojovat v kvalifikaci.

* * *

LEGENDA JMÉNEM JAROSLAV DROBNÝ

U příležitosti jubilejního stého ročníku mezinárodního tenisového turnaje ve Wimbledonu byl vévodou a vévodkyní z Kentu vyznamenán mezi jinými vítězi z historie turnaje také Jaroslav Drobný.

Barry Newcombe patří k nejpopulárnějším anglickým sportovním redaktorům. Je ctí být tímto uznávaným expertem zařazen mezi největších pět tenisových hvězd historie. Když v těchto dnech vycházely v Londýně Newcombovy reportáže o těchto největších tenisových hvězdách, první byla věnována Jaroslavu Drobnému. Newcombe tuto svou reportáž nadepsal — "Drobný, duch wimbledonské minulosti, který dodnes obchází Centrální kurt". Newcombe označuje Drobného za jednoho z nejpopulárnějších šampiónů celé wimbledonské historie, a píše o něm doslova: "V létě roku 1954 mu všichni říkali "Our Drob", Náš Drob, a každý příznivec tenisu věděl, že Drobný je nekorunovaným králem této hry, jehož život se stal osudově svázán s Wimbledonem." Newcombe uvádí, že kdyby tohle ve Wimbledonu řekl někdo o 16 let dřív, v roce 1938, tehdy šestnáctiletý Drobný by se patrně jen plaše usmál a nedůvěřivě odešel. Když dnes Jaroslav Drobný vzpomíná ve svých 55. letech na svůj wimbledonský — ještě předválečný — počátek, říká, že tehdy pro něho znamenalo vše pouhé vědomí, že může hrát ve Wimbledonu. Netušil, že o 16 let později, roku 1954, se stane nejpopulárnějším hráčem celého turnaje, kterému bude držet palce téměř každý divák. Drobného někdejší romantický a emocionální vztah k Wimbledonu však byl pronásledován nepřízní osudu. Druhá světová válka zmařila Drobného šance na případné prvenství ve Wimbledonu v nejnižším stáří v historii. Na prvním poválečném wimbledonském turnaji v roce 1946 bylo Drobnému 24 let. Drobný tehdy porazil údajně neohrozitelného favorita, Američana Jacka Kramera, prohrál však v semifinále s Australanem Geoffem Brownem. O tři roky později vyřadil Drobný téhož Browna ve čtvrtfinále, v semifinále vyřadil jiného Australana, Johna Bromwiche, ale ve finále podlehl Američanu Tedu Schroederovi, ačkoli nad ním vedl v rozhodujícím setu 2:0. Drobný však v té době procházel vážnými osobními problémy. Rozcházel se s politickým vývojem v Československu, jemuž předtím získal řadu vavřínů nejen v Davisově poháru a v jiných tenisových soutěžích, ale také v ledním hokeji. Drobný byl členem československého reprezentačního hokejového týmu, který vybojoval stříbrné medaile na olympijských hrách roku 1948 ve Svatém Mořici a titul mistra světa v letech 1947 a 1949. Jaroslav Drobný se rozhodl požádat o politický azyl na Západě; a tak se stalo, že od roku 1950 do roku 1959 reprezentoval ve Wimbledonu a na jiných světových turnajích — Egypt... Nejcennější vítězství na turnaji ve Wimbledonu však Drobnému stále unikalo. V roce 1952 prohrál ve finále s Australanem Frankem Sedgmanem. O rok později sehrál ve Wimbledonu nejdelší utkání v celé historii této soutěže. Porazil v 93-gamovém maratónu Američana Budge Pattyho, potom však — pochopitelně značně unavený a navíc zraněný — prohrál v semifinále s Dánem Kurtem Nielsenem. Rok 1953 byl už desátým rokem, v němž se Drobný pokoušel dobýt titul wimbledonského šampióna. I jeho největší příznivci začali pochybovat, že se mu jeho největší sen kdy splní. V roce 1954 přijel tehdy 32letý Drobný bojovat o největší poctu do Wimbledonu znovu. Do Wimbledonu začali jezdit nové hvězdy. Sedmnáctiletým Australanům, Lewisu Hoadovi a Kenu Rosewallovi, začali diváci říkat "kouzelná dvojčata". Nikdo však nedokázal získat takové sympatie a přivést hlediště do varu tak, jako nestárnoucí Drobný. Přesto se mu už nevěřilo. Jako hráč číslo jedna byl nasazen Američan Tony Trabert a ve finále se měl podle prognóz setkat s Australanem Hoadem. Drobný se z dvanácti nasazených hráčů octl až na 11. místě. Drobný se s jistotou probojoval do čtvrtfinále, kde byl jeho soupeřem Australan Hoad. A Wimbledon toho roku zažil první senzaci: Drobný rozdrtil velkou australskou naději bez ztráty jediného setu. Když později v semifinále napravil reputaci Australanů Ken Rosewall vítězstvím nad Trabertem, bylo rozhodnuto o nečekaném finále Rosewall—Drobný. Cestou do finále vyřadil Drobný také Dána Ulricha, Belgičana Washera, Američana Pattyho, Australana Arkinstalla a Švéda Bergelina. Na Centrálním kurtu se ve vyprodaném hledišti sešlo na finále přes 15 tisíc diváků. Byli mezi nimi švédský král, princezna Margaretta, vévodkyně z Kentu a polní maršál Montgomery. Drobný měl podporu celého hlediště a svého o 13 let mladšího soupeře porazil 13:11, 4:6, 6:2 a 9:7. Drobný předčil Rosewalla především výbornou hrou na síti a rovněž dělovým podáním. Po zápase řekl Drobný novinářům, že vítězství ve Wimbledonu věnuje své pražské mamince, s níž se nemá možnost setkat.

Jaroslav Drobný je dnes už nezapomenutelnou legendou. Je mu teprve 55 let; kdekdo by myslel, že musí být starší vzhledem k tomu, že jeho hvězda zářila především ve čtyřicátých a v první polovině padesátých let. Drobný hrál ovšem reprezentačně už jako 16letý mladík... Dnes žije jako britský občan v Putney a vlastní obchod sportovním zbožím v Jižním Kensingtonu. A někteří odborníci jej u příležitosti jubilejního stého Wimbledonu staví na první příčku rytířů tenisové historie.

* * *

JUBILEJNÍ WIMBLEDON

Jubilejní stý Wimbledon měl zcela neobvyklý a nečekaný průběh. Nemám v této chvíli na mysli davy tenisových fanoušků, kteří obklopovali dvorce v marné naději, že se jim podaří získat vstupenku do ráje, totiž lístek na některý ze zápasů světových hvězd. Invaze příznivců sportu do Wimbledonu se dala očekávat. Nejméně očekávané však byly tentokrát — výsledky. Jediný Švéd Borg obhájil titul wimbledonského šampiona ve dvouhře mužů, a jeho vítězství nemuselo být pokládáno za překvapení. Ve dvouhře žen prokázaly slabší formu ve srovnání s počátkem sezóny Američanka Chris Evertová i bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, a soutěž se rázem stala příležitostí pro hráčky, jež sice patří k špičce, ale nebyly pokládány za horké favoritky. Když nečekaně zazářila robustní Holand'anka Stoveová, a vyřadila Navrátilovou i populární anglickou naději, Sue Barkerovou, využila Angličanka Virginia Wadeová situace k tomu, že se ve věku 31 let stala wimbledonskou šampionkou, a po letech marné touhy po nejvyšší metě nakonec vytvořila rekord ve výši věku, v jaké kdy žena získala titul ve dvouhře ve Wimbledonu. Dlužno dodat, že to ovšem nebylo pouze dílem momentálního selhání Navrátilové či Barkerové, ale především výborné hry nestárnoucí Wadeové, která o své výborné formě nenechala nikoho na pochybách především v utkání se světovou jedničkou, Američankou Chris Evertovou. K překvapením letos docházelo jako na běžícím pásu i ve všech soutěžích ve čtyřhrách. Do závěrečných kol čtyřhry žen se například neprobojovala výborně sehraná francouzsko-anglická dvojice, Durrová—Wadeová. Velkou šanci na palmu vítězství měly Martina Navrátilová a Holand'anka Stoveová, které však nakonec nečekaně podlehly ve finále Australance Cawleyové s Američankou Russellovou. V tomto případě ale můžeme hledat příčinu v nedostatku sil Holand'anky Stoveové, která se probojovala do finále ve všech třech soutěžích, v nichž startují ženy, a podle přísloví o mnoha zajících, chytaných najednou, nakonec nestála na nejvyšším stupni ani v jedné z nich... Také čtyřhra mužů a smíšená čtyřhra dopadly jinak, než podle papírových předpokladů. Australané Case a Masters a pár Jihoafrické republiky, Stevensová—Hewitt, odborníci mezi favority před zahájením Wimbledonu neuváděli...

Náš komentář jsme otevřeli připomínkou 21letého sympatického švédského tenisového mistra, Bjorna Borga, jeho osobou rovněž komentář uzavřeme. Pravda, je nutno připomenout ještě úžasný postup teprve osmnáctiletého Američana, Johna McEnroa, až do semifinále. McEnroe přijel do Wimbledonu hrát původně pouze juniorskou soutěž a pak se stal prvním hráčem wimbledonské historie, který se probojo-

(Pokračování na str. 13)

SEZNÁMENÍ

41ročný vdovec, pôvodom z Bratislavy. Vysoký, štíhlý, kludnej povahy. Sportovec, nefarčiar, nealkoholik. Pracovitý motor mechanik. Zodpovedný otec svojej 13ročnej dcerke. Vlastní pekný rodinný domček s výhladom na more v dobrej štvrti. Rád by sa soznamil s jemnou, inteligentnou dámou so smyslom pre kludný rodinný život, v primeranom veku. Foto čestne vrátím. — P.O. Box 23, Waringah Mall 2100, Sydney, Australia.

Krajanská Vídeň vzpomínala

80. VÝROČÍ VZNIKU ČS. STRANY NÁRODNĚ SOCIALISTICKÉ

a osmdesátky významné krajanské organizace "Čs. Jednoty Barák", která od počátku s Národně socialistickou stranou úzce spolupracovala — bylo vzpomínáno ve dnech 27. až 30. května v rakouském hlavním městě Vídni v historické místnosti Slovanské besedy a ústředí Českého srdce. — Čs. strana národně socialistická mívala své voliče hlavně mezi stoupenci nemarxistického řešení sociálních reforem. Po první světové válce byla zastoupena ve vládách první republiky. K jejím tehdejším předním představitelům patřil (až do zvolení prezidentem v roce 1935) dr. Edvard Beneš, nejbližší spolupracovník T. G. Masaryka, jehož názory na stát a společnost patřily k hlavním zásadám programu strany. — Po válce byla ČSNS nejsilnější z nekomunistických stran. Součástí vídeň. vzpomínkových oslav byl pracovní sjezd Čs. strany národně socialistické v exilu, jehož se zúčastnili členové a hosté ze 14 zemí Západní Evropy, Ameriky — a Austrálie! Za Radu Svobodného Československa pozdravil přítomné člen jejího předsednictva prof. dr. Radomír Luža. Písemné pozdravy zaslali například dr. Ján Papánek, bývalý čs. delegát u OSN, bývalí poslanci Ota Hora a Julius Firt, dr. Vilém Bernard, předseda Čs. sociální demokracie v exilu; dr. Adolf Klimek, generální tajemník Čs. strany lidové ve svém dopise "vzpomněl účinné spolupráce Čs. strany lidové se stranou Čs. národních socialistů v letech 1945—1948" a úzkých styků předsedů obou stran, Msgr. Jana Šrámka a Petra Zenkla. Martin Hrabík, předs. výk. výboru Čs. Republikánské (agrární) strany v exilu napsal: "Váš postoj k obnovení svobody a demokracie v Československu je i postojem těch, kteří 28. září 1948 na svatováclavském sjezdu čs. Republikánské strany v exilu promluvili za ujařmenou českou vesnici".

Vídeňský sjezd Čs. strany národně socialistické v exilu zvolil pak členy nového vedení. Předsedou je prof. dr. Vladimír Krajina z Vancouveru, ústřední tajemnicí Libuše Drobílková z New Jersey. Místopředsedy byli zvoleni Viktor M. Fic, prof. polit. věd v St. Catharines, Kanada, Rozina Nehasilová z Illinois, USA, Jožka Pejskar, vedoucí redaktor Českého slova, Mnichov, a Jaroslav Zich, který žije v belgickém Bruselu. — ar-jn

Jak si máme počínat při bouři

Chicago. — Jste-li zastižen bouří někde venku a cítíte-li, že vám vstávají vlasy na hlavě, anebo že vás najednou začalo brnět a píchat v kůži, ihned se vrhněte k zemi; jinak, zůstanete-li stát, můžete být udeřen bleskem každou chvíli.

Jste-li někde venku, blýská-li se a bijí-li blesky na všech stranách kolem vás, pak je radno, abyste se někam schoval. Budovy, auto, jeskyně, příkop či kaňon vám mohou poskytnout vhodnou ochranu před bleskem. Jste-li na pláni, kde stojí několik osamělých stromů, nikdy se před deštěm za bouře pod ně neskrývejte! Lépe je skrčit se nebo lehnout si na zem na otevřené rovině, není-li možno skrýt se někde na prohloubeném místě.

Při bouři je nutno vyhnout se horským vrcholům, drátěným ohradám, osamnělým kůlnám a všem kovovým předmětům, které jsou ve styku se zemí. Uvnitř budovy není radno přibližovat se za bouře k otevřeným oknům či dveřím, k otopným tělesům, ke kovovému potrubí a k elektrickým přístrojům. Činnost blesku je nepředvídatelná. Vyhledávanými terči blesku jsou nejen rybáři, hráči golfu či fotbalu, ale také osamělí jezdci na koni.

Naši jubilanti:

V minulém vydání H.N. jsme už měli rodinné blahopřání k stříbrnému jubileu kněžství dp. **Josefa Adamce** z řeholní kongregace Otců redemptoristů z New Yorku. Dnes uveřejňujeme vzpomínku, kterou nám k jeho jubileu zaslal také náš věrný a neúnavný kronikář důst. Otec Václav. Napsal nám tohle:

Svatořečení 4. filadelfského biskupa, misionáře immigrantů, redemptoristy Jana Nep. Neumanna — našeho rodáka z Čech — nám také připomíná pionýrskou osvětovou a pastýřskou práci prvních českých redemptoristů před sto lety mezi našim lidem na východě Spojených států. Někteří z nich přišli na svých misijních cestách za našim lidem, aby neztratili svou zděděnou víru a řeč — až do isolovaných farem a roztroušených českých dědin hluboko na americkém středozápadě. Mezi těmito českými redemptoristy-misionáři se zvláště zapsali do srdcí našich česko-amerických pionýrů důstojní Otcové: Klement Vlasák, Antonín Urbančík, Václav Melichar a Bohumil Matějů. Ti vyorali mezi naším víře věrným lidem tak hlubokou nábožensko-kulturní brázdu, že přivedli za sebe k Otcům redemptoristům i náhradu: připomeňme alespoň dva důstojné pány redemptoristy — rodné bratry Nováky, původem z Nebrasky a letošního jubilanta, dp. Josefa Adamce z New Yorku. O něm nám píše dp. Václav Michalička, že pochází ze staré české osady Panny Marie Ustavičné pomoci v New Yorku, že byl vysvěcen 22. června 1952 známým newyorským kardinálem Františkem Spellmanem, a že měl ve své rodné osadě i svou primici. Pak působil mezi naším lidem v Baltimore, Md., v Buffalo, N.Y. a organizoval po různých farnostech mezi naším lidem duchovní obnovy a misie. Všude se dobře osvědčil a naši věřící mu byli vždy zvlášť vděčni za to, že jim "jazykem rodným" Boží lásku k lidem zvěstoval, i když se už v Americe narodil.

Redakce H.N. je dp. Adamcovi vděčna za to, že na duchovní potřeby našeho lidu nezapomíná a přeje mu do dalších let práce pro Boha, církev a národ hojnost všech potřebných milostí a Božího požehnání.

Redakce

* * *

Msgr. František Urbanovský, český misionář mezi Mexikány v Texasu, oslavil 50 let kněžství. Msgr. František Urbanovský je už americký rodák. Narodil se ve West, Texas, 30. prosince 1900 — (letos tedy už oslaví své 77. narozeniny). V místním kostele Nanebevzetí Panny Marie byl pokřtěn, vychodil tam osadní školu, a pak šel do semináře v LaPorte, Texas. Na kněze byl vysvěcen biskupem C. E. Byrnem 16. dubna r. 1927, a svou primici měl v rodném městečku West. Nejdříve kaplanoval v Houstonu, pak ve West a v Bryan. V r. 1933 byl ustanoven farářem v Caldwell. Ve svém pastýřském působení se často setkával s chudým mexickým lidem, který neměl svého kněze. Odhodlal se tedy sloužit chudým Mexičanům. S biskupským povolením si pořídil pojízdnou kapli a v červnu r. 1937 se vydal na misionářskou cestu k tomuto kočovnému lidu. Kromě dvou let za války, kdy byl farářem ve Fayette u sv. Jana, vrátil se opět mezi Mexikány, kteří jej nazývají "Padre Pancho". Jako uznání za svou průkopnickou práci misionáře obdržel hodnost preláta. V letošním roce tedy oslavil své zlaté jubileum kněžství, a nebýt písmácké paměti našeho vlastence, zlatého člověka a věrného Božího sluhy — dp. Václava Michaličky, O.S.B., ani bychom se o tom bývali v redakci H.N. od nikoho z Texasu nedověděli. Důstojnému Otci Václavovi za to upozornění vděčně děkujeme, a našemu zasloužilému prelátu — misionáři chudých Mexikánů, Msgr. Františku Urbanovskému k jeho zlatému jubileu kněžství z hloubi srdce upřímně blahopřejeme. "Mnogaja blagaja ljeta, Vladyko!"

Redakce

UCTIVÉ BLAHOPŘÁNÍ

Národní svaz českých katolíků spolu s Distriktním svazem chicagské oblasti je Bohu vděčný a hrdý na to, že člen jeho ředitelstva, syn česko-amerických rodičů a dlouholetých svazových členů — zesnulého Josefa a Lillian Kučerových z osady Blahoslavené Anežky České v Chicagu —

VLDP. DR. DANIEL W. KUČERA, O.S.B.,

pátý opat svatoprokopského kláštera a býv. rektor Illinoiské benediktinské koleje v Lisle, Ill.

byl nyní vybrán a jmenován Svatým Otcem Pavlem VI.

K BISKUPSKÉMU ÚŘADU

v diecési Joliet, Ill.

K tomuto jeho jmenování a zároveň k biskupskému svěcení ve čtvrtek, 21. července L.P. 1977 v jolietské katedrále Sv. Raymunda mu všichni úředníci a členové obou složek NSČK vyprošují všechny potřebné Boží milosti a uctivě mu blahopřejí k tomuto jeho osobnímu povýšení na tak odpovědné místo.

Svaz — naše tradiční a zasloužilá organisace českých katolíků v USA považuje tento důkaz důvěry amerických i římských církevních autorit v osobnost Vaší Excellence, nejdůstojnější Otče biskupe, i za vyznamenání pro náš český věřící lid v Americe i pro náš Svaz v naději, že jim zachováte i v budoucnu svůj živý zájem, myšlenkovou přízeň a účinnou podporu.

Nejdůstojnější pane biskupe,
Bůh všemohoucí Vám pomáhej!

ZA NSČK

Kaplan **— Rev. Francis Pribyl;** ***Předseda*** **— Mildred R. Janda;**
Místopředseda **— Rt. Rev. Abbot Thomas Havlik, O.S.B.;**
Tajemnice **— Albina M. Marek;** ***Pokladní:*** **Elsie Nevsimal**

ZA DISTRIKTNÍ SVAZ ČK

Kaplan **— Rev. Paul Petrik, O.S.B.;** ***Předseda*** **— James A. Kubicek;**
Místopředsedové **— Fred Kussel, Elsie Nevsimal, Frantiska Uhlir, Antoinette Vana; —** ***Tajemníci*** **— Albina M. Marek, Corres., Cyril Prikazsky,** ***Recording*****;** ***Pokladní*** **— Marie R. Kaspar**

KOUPÍM ČESKÉ KNIHY

Pište na adresu:

M. Brzobohatý,
7600 Denison Ave.,
Cleveland
Ohio 44102

Vznik a zánik klubu pravoslavné mládeže v Moskvě

DR. J. BENÁČEK:

"Mám 26 let. Před třemi roky jsem konvertoval a stal se křesťanem pravoslavné církve. Moje přátele přivedla do církve stejná cesta jako mne. A protože nás neuspokojovaly pouhé "bohoslužby", při nichž není možno si prohloubit náboženské vzdělání, začali jsme organizovat v říjnu roku 1974 filosoficko-náboženské schůzky. Během těchto setkání jsme diskutovali o různých otázkách. Tématem diskusí byla otázka: Církev a dnešní průmyslová společnost a pak kniha francouzského filosofa Henri Bergsona: "Dvojí pramen mravnosti a náboženství". Při dalších schůzkách přišlo na řadu pojetí Vtělení u Vladimíra Solovjeva, kázání Billyho Grahama a jiná témata.

Já i moji přátelé jsme byli vychováni v ateistických rodinách. Každý z nás prodělal složitý duševní vývoj; někdy to byla cesta i bolestného vnitřního hledání. Překonali jsme marxismus, pak nihilismus s odmítáním jakékoliv ideologie, překonali jsme svod stylu života "hippies" a nakonec jsme objevili Krista a církev."

To píše Alexander Ogorodnikov, jeden z mnoha mladých lidí Sovětského svazu, kteří si v posledních letech uvědomili prázdnotu marxistického ateismu, v němž byli vychováni, a našli Boha ve víře pravoslavné církve. Je pak pochopitelné, že takoví lidé touží prohloubit to, co v náboženství objevili, že se snaží projít do šířky i do hloubky ten nový svět víry, který jim byl po tolik let neznámý a o němž se dovídali ve škole jen v polopravdách, lžích a sarkastických výsměšných poznámkách. Je pochopitelné a samozřejmé, že takoví lidé cítí potřebu mluvit společně o náboženství, o pravdách víry a o vztahu víry ke světu, v němž žijí. Kdo by se tomu divil?

* * *

Tak se to stalo i v Moskvě. Jak jsme slyšeli, začali se mladí lidé, většinou konvertité, od podzimu roku 1974 scházet, aby diskutovali o náboženských a filosofických problémech. Alexander Ogorodnikov se stal iniciátorem a předsedou tohoto kroužku. To všechno by bylo pochopitelné a samozřejmé třeba v Belgii, ve Švédsku, ve Francii a jinde na Západě, ale nebylo to samozřejmé a pochopitelné v Moskvě, v Sovětském svazu, v zemi, o jejímž náboženském zákonodárství napsal předseda rady pro náboženské záležitosti — Vladimír Kurojedov, že je to zákonodárství skutečně "humánní", které bere "ohled" na zájmy věřících. A tak nás neudiví, když se dovíme, že tento klub pravoslavné mládeže byl minulého roku tajnou policií zrušen a — jak se to stává — že jeho členové byli zatčeni, vyslýcháni, a někteří z nich internováni v psychiatrických léčebnách.

Jeden z členů klubu, Georgij Fedotov, napsal "Komitétu na obhajobu lidských práv" dopis, z něhož ocitujeme hlavní pasáže.

"Prosím vás o pomoc v souvislosti s nedávnými událostmi v Moskvě, o nichž vás v tomto dopise informuji. Nevím, zdali je vám známo, že 15. června tohoto roku — (to bylo minulého roku 1976) — byl zrušen v Moskvě klub pravoslavné mládeže. Můžete se dozvědět od vedoucího kroužku Alexandra Ogorodnikova podrobnosti o tom, jak členové byli s rodiči předvoláni na KGB. Tento pokus pravoslavné mládeže — scházet se a organizovat křesťanské kroužky — skončil tedy také represí. Naše mládež, která nalezla Boha spletí absurdity a prázdné lidské moudrosti, narazila tak na satana a jeho anděly. Ukázalo se však, že vedle represivní mašinérie státního ateismu jsou i někteří sověťští rodiče mladých křesťanů "pobouřeni" obrácením svých dětí na křesťanskou víru. Tito rodiče jsou obětí nekritického přijímání komunistické propagandy.

Římská mládež ve 4. století chodila na shromáždění křesťanů do katakomb. V Moskvě dvacátého století však nejsou ani katakomby; není tam místa, kde by se mladí věřící lidé mohli scházet. Je tedy třeba budovy, kde by se mládež mohla setkávat, aby studovala Nový Zákon, četla životy svatých, seznámila se s teologií a se sociální naukou církve západní. Takové místo musí mít i knihovnu. Existuje-li v Moskvě hnutí křesťanské mládeže, musí mít také přátele a dopisovatele v cizině. Za tím účelem by se mohl organizovat tábor křesťanské mládeže u Moskvy. Mladí komunisté mají své kroužky (sdružení) a sportovní hřiště; baptisté mají místa, kde se shromažďují, avšak osud mladých pravoslavných křesťanů zajímá jen KGB a psychiatrické léčebny".

* * *

Tady četbu dopisu na chvíli přerušíme. Požadavky, které v něm Fedotov vyslovuje, a které se nezaujatému člověku zdají samozřejmé, jsou podle sovětského zákona o náboženských kultech protizákonné. Nový zákon z roku 1975 podrobně vypočítává, co náboženské obce nesmějí dělat. Je zakázáno pořádat schůzky s náboženským vzdělávacím obsahem; je zakázáno mít knihovny a čítárny; je jim zakázána jakákoli rekreační činnost a spousta jiných věcí. To, co se nám zdá na Západě naprosto samozřejmé, naráží na tvrdou zeď sovětských zákonů. Právě na tomto případě se dá konkrétně ověřit obžaloba, kterou Jakunin a Regelson podali proti náboženskému sovětskému zákonodárství v dopise, poslaném i k Mezinárodnímu soudu v holandském Haagu. Jakunin a Regelson v něm dokazují, že samo sovětské zákonodárství o náboženských kultech má diskriminační ráz, a že je v rozporu jak s deklarací lidských práv, tak s některými zásadami sovětské ústavy.

* * *

Vraťme se po této poznámce k textu dopisu. Georgij Fedotov v něm píše, že mladí křesťané dvacátého století se nemohou spokojit jen s kompromisními formami náboženství jako některé staré ženy, a proto že také nemohou smýšlet o víře v Krista jen jako někteří sověťští rodiče, kteří se snaží udusit křesťanství pomocí milice a psychiatrie. Pak pokračuje dále.

"Chápejte, že nechci zaměňovat přání se skutečností: křesťanů, kteří jsou formálně registrováni, je v Sovětech velmi málo: ale je nesmírně mnoho mladých lidí, neregistrovaných v žádné farnosti, kteří chodí do kostela, hledají Boha a ptají se. Ti všichni unikají sociální psychologii. Příklon mládeže k církvi začal v Moskvě z Boží vůle, jinak by mocní neměli tolik obav. Je to hnutí upřímné a jasné jako ranní růže; právě proto se ho zkornatění byrokraté tolik obávají. Jde o nebývalý zjev, který je hoden vstoupit do dějin církve jako svědectví o probuzení ruského lidu."

Fedotov končí svůj dopis výzvou a obžalobou:

"Kolem Saši Ogorodnikova se shromáždili mladí pravoslavní intelektuálové. Celé civilisované lidstvo by se mělo postavit na obranu pravoslavné mládeže v Moskvě. Veřejné mínění celého světa musí vtisknout znamení hanby ateistům, kteří proti této mládeži bojují injekčními stříkačkami ve jménu marxistické diktatury proletariátu."

Tato poslední slova jsou krutě pravdivá. Tak na příklad jeden z členů kroužku, Alexander Argentov, byl proti své vůli internován v psychiatrické klinice, kde mu otevřeně řekli, že důvodem internace je jeho víra v Boha a příslušnost k pravoslavné církvi. "Věříte v Boha?" ptal se ho lékař. "Ano", zněla odpověď. "A chodíte do kostela?" "Ano." "Ale jak můžete věřit v Boha dnes, v době vědy a techniky?" — A pak následovaly známé otřelé námitky proti náboženství a křesťanství. Rodiče Alexandra Argentova — sami přesvědčení ateisté — žádali, aby jejich syn byl ihned propuštěn, protože je duševně zdravý. Dostali odpověď, že to nemohou posoudit, protože nemají odborné psychiatrické znalosti: a ostatně, že jejich syn s internací souhlasil. Ten to však rozhodně popřel.

* * *

Tak tedy začal a tak skončil klub pravoslavné mládeže v Moskvě. Nebyla s ním však potlačena náboženská obroda ruské mládeže. Zůstává i nadále pravda, co napsal jiný mladý ruský křesťan, Evžen Vagin: "velká část mládeže hledá cestu ke křesťanským hodnotám a k náboženství." — My věřící katolíci se nyní vděčně ptáme, nejsou-li tohle všechno náznaky začátku splnění předpovědi Matky Boží z portugalské Fatimy o konečném přemožení komunismu obrácením Ruska?

(Pokračování ze str. 11)

PETR HORÁK hlásí:

val mezi poslední čtyři tenisty ve dvouhře, ačkoli se musel k účasti na turnaji probojovat teprve kvalifikačními předkoly. McEnroe ovšem zpočátku trochu zastínil svými senzačními výsledky poměrně nenápadný, ale jistý postup Švéda Borga až do závěrečných kol; taková situace z psychologického hlediska obhájci titulu wimbledonského šampiona mohla pouze prospět. Ve finále však už to bylo pouze Borgovo umění, jež mu umožnilo získat podruhé za sebou nejvyšší tenisovou poctu. Američan Jimmy Connors proti němu podal v rozhodujícím utkání rovněž výborný výkon, a Borg po zápase řekl, že ještě nikdy nebyl tak unaven. Šampion Borg přitom mohl sloužit jiným tenistům za příklad nejen hrou, ale také skromností. Prohlásil totiž, že se považuje za hráče číslo jedna pouze pro tuto chvíli; že jsou mezi ostatními tenisty stejně vynikající hráči, jako on nebo Connors, že však právě nebyli tak důslední a odhodlaní ve svém úsilí ve Wimbledonu jako on a Connors... Vzpomněl jsem si přitom na své letošní osobní březnové setkání s Borgem ve Washingtonu, kde Borg, vyčerpaný předchozími zápasy ve vysoké nadmořské výšce v Jihoafrické republice a dlouhým cestováním prohrál přes veškerou snahu s průměrným americkým hráčem, Jeffem Borowiakem. Tehdy Borg po zápase prohlásil: "Už mám dost." Dnes by stejná věta v Borgových ústech dostala zcela jiný obsah. Borg loni přes své mládí vydělal na tenisových turnajích téměř půl milionu dolarů. Plně se podřizuje řeholi předního profesionálního tenisty, omezeného pevně stanovenými smlouvami, nestal se však robotem či přezíravým polobohem, ale zůstal ukázněným a sympatickým sportovcem, který si ve svém věku nebývale střízlivě uvědomuje své šance i postavení. Přes davy obdivovatelek má dvě skutečné lásky — tenis a svou snoubenku, rumunskou emigrantku a rovněž hráčku tenisu — Simionescovou. Nezdá se, že by přes nízký věk hodlal Borg nepředloženě riskovat jejich ztrátu...

Katedrála sv. Cecilie v Římě, kterou vidíte na obrázku, je titulárním kostelem kardinála Johna P. Codyho.

"Paní Marino, tuhle přadní vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Dne 9. dubna snil Don Bosko poslední sen misijní, a to v Barceloně. Panna Maria se mu zjevila ve snách, ukazujíc mu v hlavních rysech vítěznou cestu jeho misionářů. Svou obrazotvorností byl Don Bosko přenášen ve snách s And do Santiaga a Valparaisa, potom do Afriky a odtamtud do hlavního města říše nebes do Pekinu. Třebas byl mužem velké víry, nebyl Don Bosko ve snách s to, aby uvěřil v tak veliký rozmach salesiánských misií. Tak široké kraje pokřest'anit! Tolik překážek přemoci! Takové vzdálenosti projít! A to s armádou tak nepatrnou a s majetkem tak ubohým! Ne, ne, to je jen sen.

Ale Panna Maria jej ukonejšila:, Nic se neznepokojuj, pravila, bud' jen klidný. To nejsou toliko tvoji synové, to jsou i synové tvých synů, a teprve synové těchto dovrší tyto divy.

Pán Bůh dopřál Donu Boskovi z misií velkých radostí. — O krásné, opravdu radostné minutě budiž tu několik řádků. Koncem roku 1887 Don Bosko onemocněl. Smrt se již hlásila. Již patnáctý den trpěl, seděl v pohovce, když mu přišli oznámit velkou radost: Jeho miláček biskup Cagliero vrátil se z misií.

Biskup vešel k stařičkému Boskovi do pokoje. Přivítali se se slzami a otázka stíhala otázku, odpověď — odpověď'. Najednou se otevrou dveře a na prahu se objeví indiánské děvčátko měděné pleti a zasvítí svýma veselýma očkama po světnici. Kolem stojící se ohlédli, děvčátko se vřítilo do světnice, běželo k pohovce Boskově a padlo na kolena před ochrnulým stařečkem. Don Bosko nemohl sám do Patagonie, tedy Patagonie přišla k němu v osobě onoho děvčátka, které biskup Cagliero s sebou do Turina přivezl.

"Milý Done Bosko," pravil biskup Cagliero, "zde máte prvotiny, které vám posílají vaši synové ex ultimis finibus terrae, z posledních končin země."

Srdce Boskovo se zatajovalo dojetím.

Když však indiánská dceruška, klečíc u jeho nohou a hledíc svýma očima do jeho očí, odříkávala svůj dík, cestou stokrát již odříkaný: "Otče, děkuji vám, že jste nám poslal své misionáře pro spásu mou a mých bratří," tu srdce Donu Boskovi vypovídalo, slzy jako hrachy mu padaly z očí a slova, jimiž chtěl dcerušce poděkovat, uvázla mu v hrdle. Několik salesiánů, kteří měli štěstí vidět a slyšet tuto scénu, říkalo, že do smrti nezapomenou na prostou a dojemnou její velikost.

Byl to prostý, ale apoštolské horlivosti Boskovy důstojný dík. Indiánské děvčátko přišlo z daleka potěšit umírajícího, který nic tak nemiloval, jako lidské duše!

DENNÍ PRÁCE DONA BOSKA

O půl páté hodině ráno zvoní u Panny Marie Pomocnice v Turině klekání. V přilehlém rozsáhlém salesiánském ústavě všechno ještě spí. V jediném okně, tam v druhém poschodí pravého křídla, kde končí balkon, vidíte? tam někdo právě rozsvítil. Don Bosko je tedy už vzhůru. Před kněžským svěcením si napsal do poznámek: Nebudu spávat déle než pět hodin. Svému předsevzetí zůstal věrným až do stáří. Jeho krátký spánek a potom klidná povaha umožnily Donu Boskovi, že vykonal, nač by se jiní nezmohli. Osmihodinová práce je dnes světovým ideálem, i osm hodin je některým až mnoho, Don Bosko pracoval denně a pracoval neúnavně aspoň dvakrát osm hodin.

Bije na věži pět hodin. Don Bosko se modlí na klekátku. Od breviáře byl pro slabý zrak již několik let z Říma dispensován, na jedno oko neviděl už nic, na druhé málo, číst nemohl. Svatý Otec mu nařídil tedy: Sjednocujte se s Církví se modlící jiným způsobem. Don Bosko klečí tedy na klekátku, ruce má sepjaté, oči zavřené. Klečí tiše a nepohnutě, je pohroužen do vnitřní modlitby. Mluví s Pánem Bohem, jak dítě s otcem, klaní se mu a děkuje, táže se Pána Boha a obětuje se mu, prosí a naslouchá Božím vnuknutím. Po celý den bude rozdávat kdovíjakým způsobem světlo a posilu Boží tolika duším, ráno se světlem a silou plní na klekátku. Tak klečí asi hodinu, někdy i déle. Bůh, Panna Maria a Bon Bosko vyznávají si lásku. Některou minutu se zdá, že Don Bosko pozbyl sebevědomí, že jej uchvátilo nějaké tajemství nebeské, odhalující mu budoucnost a vnukající mu podněty k další práci.

Nic tak nepobízí k činnosti, jako modlitba. Kdo nemá kdy na modlitbu, nemívá kdy ani na práci, kdo nemiluje modlitby, bude nenávidět práci. Don Bosko se pomodlil, a už sedal k psacímu stolku, opravovat anebo dopsat svým tlustým písmem nějakou práci, večer přerušenou. Tak na př. byli bychom kdysi viděli na Boskově stolku delší pojednání, nad kterým se Don Bosko mnoho napřemýšlel: "Naléhavé otázky, na které může správně odpovědět jedině náměstek Páně na zemi." Don Bosko si chystal ono pojednání pro audienci k sv. Otci Lvu XIII. Nahlédneme Donu Boskovi na okamžik přes ramena, snadno se nám přečtou tlustá písmena Boskových řádků: "Povolání k stavu kněžskému jsou řidší a řidší. I ti, kteří vytrvávají, jsou v svém povolání velmi ohroženi povinnou službou vojenskou. Velmi účinně možno tomuto zlu čelit Dílem pro pozdní povolání kněžská, odporučeným a odpustky obdařeným od Pia IX. Účelem Díla je vyhledávat mladíky anebo již zralé muže, plné dobré vůle a nadané dostatečnými schopnostmi, a dopomoci jim ke kněžství .Vím ze zkušenosti, že ze sta hochů, kteří odešli na studie s úmyslem státi se kněžími, vytrvalo pouze šest nebo sedm. U dospělých je pravý opak. Ze sta došlo cíle devadesát."

O půl osmé skončilo hochům ranní studium a zvonilo na mši svatou. Don Bosko sešel dolů do sakristie zpovídat své malé klienty. Jeho zpovědnice stávala od r. 1868 až do r. 1886 v sakristii uprostřed stěny, oddělující kostel od sakristie, tam, kde dnes je umístěn rozdělovač elektrického proudu. Zpovědnici tvořila vlastně dvě klekátka, postavená po pravici a po levici židle Boskovy. Hoši přiklekali, položili čela na rameno Boskovo, zpovídali se mu, a on volnou rukou si jejich hlavy k sobě přitláčel. Čekávalo denně na sv. zpověď asi padesát kluků. Don Bosko zpovídal velmi rychle. Hoši byli upřímní, on četl často, jak již víme, v jejich duších, doplnil větou nebo dvěma větami jejich vyznání, přidal povzbuzující slovo a už dával rozhřešení. V kostele se sloužila zatím mše svatá. Když se blížilo sv. přijímání, pokynul Bosko některým, aby klidně šli ke stolu Páně, jiné, o nichž tušil, že potřebují rozhřešení, ponechal u zpovědnice. Vyzpovídal za mši svatou asi třicet hochů.

Jakmile poslední hoch odešel od zpovědnice, Don Bosko vstal, pomodlil se okamžik a oblékal se ke mši svaté. Sloužil mši sv. velmi usebraně, ale ne pomalu, nejdéle půl hodiny. Zdálo se, že při sloužení mše svaté jako by mu svět zmizel z očí a z mysli, jako by patřil jedině Bohu, jehož svým kněžským slovem svolával na oltář. Jeho uctivé klekání, někdy i slzy v očích, všechno projevovalo jeho hlubokou zbožnost a víru. V Marseilli se tázali jednou lidé Dona Albery, pozorovavše Dona Boska u oltáře: "Kdopak je ten kněz ,co tak krásně sloužil mši svatou? To musí být světec."

Před devátou odcházel Don Bosko ze sakristie k snídani. V tu chvíli mívali hoši pravidelně ranní přestávku. Sotva zahlédli Dona Boska, už se hrnuli k němu, předbíhajíce se, kdo bude u něho dříve. Hoši políbili mu ruku a obklíčili jej se všech stran, věšeli se mu na ruce, jak nám znázorňuje krásný Boskův pomník před chrámem Panny Marie Pomocnice. Přiběhli jiní a proráželi klubko svých kamarádů, okolo Dona Boska se tlačících, chtěli, aby je uviděl, aby i k nim promluvil, i na ně se usmál. A jak byli šťastni, když Don Bosko je pohladil po hlavě nebo po ramenou, to ty mladé tvory tak hřálo. I pes je rád, když jej pohladíte, jak těší teprve kluka, když vidí, že ho má někdo rád, opravdu rád. Za křiku a zpěvu vedli hoši Dona Boska až k jídelně, šlo se ovšem pomalu, za každým krokem byla zastávka, ten něco zajímavého Donu Boskovi musil povědět, byl by snad pukl, kdyby své tajemství v sobě déle tajil, jiný se na něco tázal, a Don Bosko usmívaje se klukům odpovídal, toho se na něco otázal, jinému stiskl prst, třetímu zašeptal něco do ucha.

"Běž si hrát," poroučel hochu, který už delší dobu se mu vyhýbal, ale toho rána náhodou přiběhl políbit ruku. Nepouštěje mladé ručky z ruky své, mluvil s jinými. Najednou, jako by se rozpomněl, obrátil se k tomu, jehož držel za ruku: "A ty jsi ještě zde? Běž si hrát!" A teprv synka pustil. Ale synek chápal, dobře chápal, proč jej Don Bosko za ruku držel, svědomí mu leccos napovědělo.

"Nejsi nemocný?" tázal se Don Bosko terciána.

"Kdepak!"

"Myslil jsem, že jsi churav, jsi všecek zelený."

"Ale mně nic není."

"Ale já ti povídám, že jsi celý zelený."

"Done Bosko, nerozumím vám."

"Přemýšlej a porozumíš."

Asi za deset minut uhodl tercián, že Don Bosko mu připomněl fík, o němž Kristus Pán řekl, že je všecek zelený, ale ovoce nemá.

U dveří jídelny bylo se z klubka kluků Boskovi vymotat.

"Pozor, pozor," zvolal na kluky, "dám vám hádanku: které víno je v Piemontě nejlepší?"

"Barbera, barbera," křičeli plným hrdlem kluci od Asti.

"Aby ne, barolo je nejlepší," tvrdili krajané od Alby.

"Muškát z Canelli," připomněl hošík toho kraje.

"Myslil bych, že caluso, je sladké, má zlatou barvu a pije se jako syrup."

"Ano, ano, caluso je nejlepší, caluso," křičela celá banda.

"Ale, chlapci, všichni se klamete."

"A tak které víno je nejlepší?" tázali se hoši.

"Moje drahé, hloupé děti, nejlepší víno je, které mám ve své sklenici. Co je mi po jiném vínu, když není moje? Není to tak?"

Kluci se zasmáli, zatleskali rukama a Don Bosko vešel do jídelny vypít šálek bílé kávy. Jakmile bilo devět, ubíral se z jídelny do svého pokoje. V předpokoji čekalo již pravidelně plno lidí, jak někde u lékaře.

(Pokračování příště)

Z rozmluvy

(Dokončení ze str. 5.)

litebních knih je u nás nedostatek. I kdyby se vydaly milionovým nákladem, stále ještě nebudou stačit. Spíše je možné, že bible bude vydána nákladem 50.000 výtisků a ty pak bud' budou ležet ve skladech, anebo je "dobří lidé" rozkradou. Normálně by tyto knihy měly být ve volném prodeji, ale dosud se tak nestalo. A proto bude u nás i nadále nedostatek modlitebních knih a náboženské literatury vůbec. Kněží a seminaristé jsou jako kapka v moři.

A: Podle Vašeho názoru v poslední době zájem o náboženství mezi mládeží stoupá nebo klesá? A jak byste to vysvětlil?

B: Řekl bych, že u mladých zájem o duchovní věci spíše roste, ale v žádném případě neklesá. Zvýšený zájem o náboženství lze vysvětlit mnoha způsoby a má různé příčiny, ale nejhlubším důvodem je naprosté rozčarování z nevěry a to dokonce i v řadách tzv. ateistů. To je ovšem vysvětlení, abych tak řekl, pouze z lidské stránky. Z mého a náboženského hlediska bude poněkud odlišné. Je to výsledek pokroku a rozmachu vědy. Jako kněz ale vidím, že tento pokrok přináší i jiné výsledky. Lidé se dávají křtít, a když se jich zeptám: "Chápete, že jako křest'an musíte věřit v Kristovo zmrtvýchvstání, v nesmrtelnost lidské duše, i když se to může zdát z čistě lidského hlediska nemožné?" — oni odpovídají: "Právě to nás k vám — knězi přivedlo: došli jsme k závěru, že bez této víry náš život a vše pozbývá svého smyslu". — Z toho také vyvozuji, že lze mluvit zároveň i o pokroku víry, a že tento pokrok se bude stále více rozvíjet.

A: V dějinách SSSR se setkáváme s údobími zostřeného boje proti náboženství a po nich naopak s údobími, kdy bylo náboženství trpěno. I Stalin měl např. takovou střídavou politiku. Je možno přirovnat nynější údobí k některému předešlému?

B: V dějinách SSSR nebyla nikdy údobí náboženské tolerance, ale vedla se jen — dle potřeby — různá politika. Dnešní údobí se pak podobá všem předešlým. Náboženství ale existuje, at' se vede jakákoliv politika a nedá se z lidské mysli vyhladit. Ani ,nejvyšší státní představitelé dobře nevědí, co by se mělo v tomto směru dělat. Na jedné straně jsou oficiálně rozhodnuti náboženskou víru vyhladit a hrozně se podivují tomu, že se jim to přes všechna pronásledování v minulosti dosud nepodařilo. Na druhé straně se však už dostatečně poučili, že ani pro ně není dobře jitřit věřící lid a tím zbytečně podkopávat jeho pracovní morálku. Já se ale opovážím odpovědět za ně: bez náboženství hrozí záhuba všem a všemu. Zatím ještě si to mohou uvědomit a poopravit si praktický přístup k náboženství.

VOICE OF THE NATION

★ TO BE A WOMEN IN A COMMUNIST COUNTRY

by
MÍLA PACHNEROVÁ

(Continued from last issue)

In carrying the produce home and stopping after each ten or twenty feet because of the weight of her packages, the housewife must grudgingly go on because there is nothing that can be done to ease her chore. Thus her hands seemingly grow longer and longer and with her purse tightly tucked under her arms she would experience an embarrassing situation were she compelled to blow her nose.

In buying supplies the housewife rarely finds a ready access to the shop. Usually she stands in line, which on Fridays or before any other red marked day on the calendar winds around the shopping corner. An unwritten shopping law of a dutiful woman forces her, if time permits, to stay in line regardless of obstacles and even to join the tail end of the same, whether or not she knows what is being sold, whether it is herring, lemons or spinach. She cannot take the chance to miss buying something that may not be offered for sale during the next few weeks to come.

In spite of her patience, she may leave the market on occasion with more decayed than good apples and potatoes already are sprouting in her shopping bag.

It too may happen that in spite of her good will she may have to give up her place in the line to arrive to the nursery or school on time. Arriving late is comparable in gravity to reporting late for work. Political misdemeanor in this case is interpreted as a sin of irresponsibility to one's domestic duty. One cannot, indeed, wonder at the ire of the head nurse for the tardiness, because she, herself, in the next few minutes will be rushing to pick up her child elsewhere, even perhaps at a remote suburb where she also faces reproaches from another head nurse because she is late.

Dog tired by the same process as that in the morning, only in reverse, the exhausted mother of the working classes begins to rush against time. Yet another battle is won, and she is chasing the street car for home, disregarding the fact that apples are dropping from her bag. Though she has an additional load in her child, her most precious treasure, she is glad to bear it. Sometimes there are two children but not too often more, for not too many Czechoslovak women are eager to ever have a third.

Coming home, she finds that dinner must be fixed. Yet the though occurs to her that the laundromat near by is still open and that it might be possible to squeeze one's washing in. Whether the laundromat is in operation or not can be determined only after one gets to it. If it is closed, then it will be necessary to find one elsewhere. Not every household owns a washing machine. Some women must carry the family laundry in a wash kettle or a wooden counterpart of the same several floors down to the basement and after the washing is done pull it up into the attic to dry on clotheslines or steel wires, which together with the dust and the soot are a permanent fixture there.

Elevators in the building are to be used occasionally. Except for old or sick people, who must obtain permission to do so, may the building elevator, if there is one, be used both ways, that is, riding it up and down. Ordinarily only rides up are permitted. Even heavy hods of coal transported from the basement during the winter, a man's job, but often also performed by housewives, cannot be carried in the elevator in the early hours of the day or very late in the evening. In either case such process of transportation may be resented by other tennants of the building for the noise it creates. After all, it is not their coal or wood which is being brought up.

Warm water in rented apartments, provided there is such a facility, is limited to use three times a week, when one, if there is a bathroom in his flat, may use it. If the appointed hour for the use of the water is missed, the likelihood is that more will not be available. That, too, may create a situation in which my friend sometimes finds herself, when she becomes engrossed in a friendly chat and must leave her unfinished pie and coffee, when she is reminded that it's Thursday, her time to use the hot water. Not infrequently she comes back to report "Well, I missed it again!"

After supper has been served and the small children are safely tucked in bed, the older ones, first having helped with washing the dishes (Father often joins them in this work as well as vacuuming), start with their homework, a task always done at home and never at school. Then mother sorts out the laundry for ironing, a chore made more difficult in Czechoslovakia than in America, because non-iron shirts and bed clothing are quite expensive and even non-existent.

In communication and information television exists only in two channel black and white stations. Colored TV is still in swaddling clothes and not available to the masses, because of its extreme cost. Both channels offer politically oriented programs as does the radio. People in Czechoslovakia seldom spend as much time listening as the Americans The TV is on the air in the evening only and rarely during the day. Childless couples can go to movies or to the theatre. Baby sitters are unknown in Czechoslovakia, as "everybody has enough of his own chores", as the saying goes. A grandmother, therefore, is a blessing. Any family having one to watch the children and guard the house, when young people step out, is envied. Still in many instances having a grandmother is not such a boon, as the following explanation will show.

Apartment shortage turns into a nightmare

Apartment shortage in Czechoslovakia, as far as I have witnessed it in the late 1960s, is a bad dream. Czechoslovak citizens are entitled by law to a living space of some eight square meters, plus a kitchen, if they previously had one, plus toilet facilities. Most apartments though have no bathroom and the "water-closet" outside is shared by all the tenants on a given floor.

The living space problems often result in abominable circumstances. For example, a family which for decades, before the existing conditions prevailed, may live in an apartment where its parents and even grandparents used to live. But now this apartment because of the law proves to be too large. The same regulation may be violated when a members of the family dies. Pitifully enough, to keep the living quarters which they have the survivors suppress their loss of the member, feeling that the living have preference over the dead. Yet, they have no legal claim to the extra space vacated in their living quarters. A way to avoid moving is left to them in dividing the apartment so that the legal eight square meters may be made into living quarters for someone else. Yet, where is it possible to get the necessary workmen and materials to do so?

In the case above there is one and only solution as a rule. This is to exchange one's supposedly "big" apartment for a smaller one. So one studies advertisements in the press and above all visits the official or government "Apartment Office" for help. In the latter case one will be assigned an apartment or two and, if these are unsatisfactory, he may be given a place to live which is some distance from the town or city of his present residence. The official orders are short-termed and rarely changed. Action, therefore, must be prompt.

One other possibility in acquiring a place to live and one which tenants correctly fear is the chance of sharing an apartment with another family, especially a family with many children and good communist qualifications.

With the renting situation such as it is, it becomes understandable that young married couples can never hope for a little apartment of their own. Though lately there is some rumor concerning coownership apartments, such ownership of what could be called a townhouse is sold at horrendous prices, far out of town, and strictly regulated by provision for the tiny spaces offered by law.

(To be Continued in next issue)

FOR RENT

4 Rooms — prefer Bohemian elderly couple. 1st floor. Cal' LA 3-8942.

The Karlin Club, 5304 Fleet Ave. in Cooperation with the Lihani-Nemecek Travel Agency is sponsoring a

★ **HAWAIIAN NITE** ★

ON FRIDAY, JULY 29, 1977

at Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue.

Native Hawaiian Dancers will perform.

The JOHNNY BOLIBRUSH ORCHESTRA will play for Dancing beginning at 7:30 P.M.

✻

The Douda Catering Service will staff the Kitchen. The public is welcome.

Henry Nemecek - 749-7459 - may be reached for details.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

U.S. urged to speak out on E. Europe

WASHINGTON (NC) — The head of a Catholic rights' group has endorsed the U.S. bishops' recent statement on Eastern Europe and has called on U.S. officials to speak out for religious freedom there.

In letters to President Jimmy Carter, Secretary of State Cyrus Vance and UN Ambassador Andrew Young, Jesuit Father Virgil Blum maintained that religious persecution is widespread throughout Eastern Europe. Father Blum is president of the Catholic League for Religious and Civil Rights.

The priest said he endorsed the statement approved by U.S. bishops at their general membership meeting in May. The statement deplores attacks on the Church and suppression of religious liberty in Eastern Europe.

Echoing the bishops, Father Blum urged U.S. officials to encourage compliance with the Helsinki agreements and take "any other diplomatic avenues" to ensure that people have the freedom to practice whatever religion they chose.

Put your money where your heart is —
IN AMERICA
U. S. SAVINGS BONDS,
NEW FREEDOM SHARES

Holy Trinity Picnic

Chicago, Illinois — Holy Trinity Croatian Parish, 1850 South Throop Street, will stage its annual parish picnic on **Sunday, July 17th** at the Santa Fe Picnic Grounds, 9100 South Wolf Road, Willow Springs, Illinois.

We hope to see all our friends at this annual affair which has become known in the Chicago Area as a **Croatian Catholic Day celebration.** All societies, clubs and church organizations are cooperating to make this day a big success.

A Croatian style barbecue of 47 lambs and 7 pigs will be featured fare at the annual picnic, beginning at 10:00 A.M. There also will be pork chops grilled for sandwiches and the kitchen will serve hot dogs, thuringers, coffee and Croatian nut cakes (orahnjaca). Drinks will be available for adults and ice cream and soda for the children, who can also enjoy the various rides that will be available. Music for dancing will be provided by the "Rukavina Brothers", the most popular Croatian tamburitza band in the Midwest.

The pastor, Reverend Stephen Budrovich, and the Parish Council welcome you.

"Fortieth Anniversary of Pius XI's Condemnation of Atheistic Communism"

Rev. Robert C. Hartnett, S.J., Ph.D., Professor Emeritus, Political Science, Loyola University, Chicago; Editor, **America**, Jesuit Weekly, 1948-1955.

My longtime colleague at Loyola University, Dr. Francis Schwarzenberg, has asked me to write a very brief piece marking the fortieth anniversary of Pope Pius XI's encyclical **Divini Redemptoris,** in English, **Atheistic Communism,** which was published in 1937.

Karl Marx and Friedrich Engels had published their compact, powerful **Communist Manifesto** way back in 1848. It was a clarion call to social revolution. It was not until 1917, however, that Russian Marxists, under the leadership of Lenin, finally succeeded in toppling a capitalist regime and establishing what became known as a Marx-Leninist Bolshevik system of government. Theoretically, such a system was supposed to put into effect Marx-Leninist Socialism as a prelude to the ultimate achievement of what Marx and Engels had called Communism. The world at large has always called this system, rather inaccurately, Communism.

By 1937 all capitalist countries were in the throes of the Great Depression. By contrast, National Socialism in Germany, Fascism in Italy and Josef Stalin's brand of Marx-Leninist Socialism or Communism in Russia had no unemployment. Communist parties in Europe, especially in France and Spain, were deceiving voters by portraying Communism as no more than left-wing, working-class oriented type of democratic political party. There and elsewhere Communists were quite successful in this deception because of the economic calamities citizens of capitalist countries were confronting.

Pius XI's first purpose in publishing his **Atheistic Communism** was to unveil this deception. He warned the world that Communist promises of producing an economic heaven on earth for all members of the working class were quite fallacious. He showed that, in reality, the Communist system contradicted every basic Christian belief by its atheism, materialism and dogma of economic determinism. It disrupted families by forcing mothers into factories. It "conditioned" children to become Marxist robots. It ostracized freedom of religious worship. In fact, it dehumanized its citizens by making them cogs in the totalitarian socio-economic system, which was based entirely on force and terror.

The Holy Father also took occasion to restate and clarify Catholic social teaching on just wages, social justice and the duties of all States to regulate economic activities so as to produce an equitable distribution of wealth among all classes. This teaching is still extremely pertinent.

How does this encyclical read today? Unfortunately, for many complex reasons, time has dimmed its lustre. The chief reason is that Communism has both expanded its control over vast populations since 1937 and has also, while still retaining its anti-religious and totalitarian features, developed varieties which make it less monolithic than the Stalinism of 1937.

Scholars discuss and debate the variations which have occurred in the Communist world since Stalin's heyday. These variations cannot be dismissed as negligible.

The brutal truth remains that, since 1937, Marxism, under whatever guise, has gained political control over four times as many human beings as now exist in the Soviet Union. The USSR itself now has a populations of over 250 million people. Its East European satellites, plus Yugoslavia (and little Albania), counts another 125 million. Communist China, representing the anti-Soviet Maoist brand of Marxism, teems with a mammoth population of well over 800 million. North and South Vietnam number close to 45 million. Cuba counts over 9 million. So about a billion human beings now live under Marxist regimes outside the Soviet Union. No one can predict what advances Communism may make in Latin America and Africa.

The free world has also had its successes since World War II. But the successes of the "atheistic Communism" against which Pius XI wrote in 1937 have been nothing short of staggering. Everyone must ponder the implications of these successes for himself.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE TOP SECRET DOCUMENTS
Regarding U.S. Dealings With Russia

"Our position as the center of power in the free world places a heavy responsibility upon the United States for leadership. We must organize and enlist the energies and resources of the free world in a positive program for peace which will frustrate the Kremlin design for world domination by creating a situation in the free world to which the Kremlin will be compelled to adjust. Without such a cooperative effort, led by the United States, we will have to make gradual withdrawals under pressure until we discover one day that we have sacrificed positions of vital interest."

The above was the policy, but to avoid doing anything that might embarrass Russia, appears to have become the dominating factor in our foreign policy now, particularly for these last 15 years. As a result, today we find Russia in a very strong position militarily, with America apparently accepting second place.

At the time of the compromise in Korea, Americans were dumbfounded — they couldn't understand it. Likewise, in the war in Vietnam, Americans could not understand why our soldiers there were not permitted to win a victory. Had the war been carried to the heart of North Vietnam which, in view of her supplying men and armaments to the South, would have been normal and expected under accepted conditions of warfare, the war could have been terminated quickly at any stage

Yet, America accepted the greatest humiliation in her history. But she avoided embarrassing Russia. A big change was occurring in American policy. A change was taking place that may lead to our demise in time to come.

In order to meet the defense needs of the country it was recommended in the top secret documents that taxes would have to be raised, and even certain desirable programs which were for other purposes than defense and foreign assistance might have to be postponed. Intelligence activities would have to be improved and intensified; civilian defense and internal security programs would need to be developed; economic and military aspects of our country improved; and the confidence of others in our strength and resolution be built up.

Our prestige has been lessened by the vacillation and appeasement which led to the rise to power of Castro in Cuba, the Bay of Pigs debacle in Cuba, the failure to win in North Korea, the refusal to defeat Communism in Vietnam and the surrender there to Communism under the guise of a so-called peace treaty.

Communism now dominates China, North Korea, Vietnam, Laos and Cambodia, and its aggression in Asia has not ceased. Although there is a family fuss between China and Russia they both view the United States as their enemy and hold up as their eternal goal the total conquest of the world under the Communist rule.

Our American people need to unite in defense of Constitutional Government — not dictatorship; of Private Enterprise — not State Socialism in order to preserve freedom and prosperity.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156 — CZECH CATH. UNION
30TH ANNUAL
FAMILY PICNIC
SUNDAY, AUGUST 7, 1977 at Oddfellows Farm
Glenwillow, Ohio — on Cochran Rd. between Aurora & Pettibone Rds.
● Music Outside by Karlin Brass Band ● Music Downstairs by Malec Brothers ● Music also by Joe Hezoucky ● Kitchen by The Ladies of the Lodge from noon on ● Games and Races for Young and Old 2:00 P.M. ●
Come and enjoy a day in the country. Public welcome. Register at entrance gate
Jos. Kovac, Chm.; William Hess, President; Frank Makovicka, Vice Pres.; Mary Ann Mahoney, Secretary; Joe Kocab, Entertainment.

YOU ARE INVITED!
"60th ANNIVERSARY"
Cleveland District Alliance of Czech Catholics
Saturday, July 16, 1977 — Karlin Hall, 5302 Fleet Ave.
Dance honoring Out-of-Town Guests
Music by Karlin Brass Band 7:00 P.M.
Kitchen by Douda Catering from 6:00 P.M.
No reservation Needed
Sunday, July 17, 1977
CZECH MASS & SERMON 10:30 A.M.
OUR LADY OF LOURDES CHURCH
Ceska Sin Sokol, 4314 Clark Ave.
Picnic & Folk Dancers 2:00 P.M.
Czech Kitchen opens at 1:00 P.M.
Music by Karlin Brass Band
Details: Ann Cisar 641-0714, Ann Veverka 341-0444, Vaclav Hyvnar 321-6302